

**Szanowne Koleżanki,
Szanowni Koledzy,**

Nic nie jest dane raz na zawsze!

Ta stara prawda nabiera szczególnego znaczenia współcześnie, kiedy świat zdaje się pędzić z coraz to większą szybkością, co nie wydaje się być najlepszym rozwiązaniem, ale jest za to bezspornym faktem, którego konsekwencji doświadczamy praktycznie wszyscy.

Bezpowrotnie minęły czasy działających na ogromnych obszarach Rosji XIX-wiecznych inżynierów-omnibusów, którzy, chcąc nie chcąc, musieli znać się na wszystkim. Za sobą mamy również nieodległy przecież czas, kiedy to wiedza zdobyta w okresie studiów wystarczała przez całe zawodowe życie, a wzbogacała ją jedynie rosnące z wiekiem doświadczenie.

Współcześnie absolwenci uczelni nie tylko nie mają gwarancji etatowego zatrudnienia (co akurat nie powinno dziwić przedstawicieli wolnych zawodów), ale również muszą bardzo poważnie brać pod uwagę konieczność zmiany zawodu i to niekiedy nawet wielokrotnie.

Dochodzi do tego konieczność sprostania ciągle rosnącej konkurencji, zwłaszcza teraz, po przystąpieniu naszego kraju do Unii Europejskiej.

Dla środowiska kadry technicznej budownictwa płynie stąd jeden oczywisty wniosek, a jest nim potrzeba kształcenia ustawicznego. Pod tym względem odstajemy nieco od krajów wysokorozwiniętych, w których standardem jest coroczne rozliczanie inżynierów budownictwa z postępów w tym zakresie.

Doceniając wagę problemu, Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa organizuje dla swoich członków coraz więcej kursów i szkoleń. Już dzisiaj naprawdę jest w czym wybierać!

Wydawca: Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, 90-007 Łódź, Pl. Komuny Paryskiej 5a, tel. (042) 632 97 39, fax (042) 630 56 39, www.lod.piib.org.pl, e-mail: lod@piib.org.pl. **Redaktor naczelny:** Renata Włostowska. **Projekt graficzny i przygotowanie do druku:** Janusz Kaczorowski. **Nakład:** 6500 egzemplarzy. **Data zamknięcia numeru:** 4 maja 2004 r. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adustacji publikowanych tekstów. Uprzejmie informujemy, iż nie zwracamy materiałów nie zamówionych. **Na okładce:** Pałac Izraela Kalmanowicza Poznańskiego przy ul. Ogrodowej 15. Obecnie siedziba Muzeum Historii Miasta Łodzi (fot. Jan Sabela).

Uważam, że godny polecenia jest zwłaszcza cykl wykładów organizowanych pod hasłem „Czwartkowe spotkania na Politechnice”, które zostały pomyślane nie tylko jako klasyczne szkolenia. Stwarzają one również możliwość odwiedzenia – czasami po wielu latach – naszej liczącej już prawie 50 lat *Almae Mater*.

Wszystkie szkolenia są bezpłatne a mimo tego nie zaobserwowaliśmy, jak dotychczas, zbyt dużej frekwencji. Zwracam się zatem do Państwa z apelem o zaplanowanie w swoim rozkładzie zajęć zawodowych uczestnictwa – na początek tylko w jednym szkoleniu, chociaż raz na kwartał. Na pierwszy rzut oka wydaje się, że to niewiele. Jednak konsekwentna realizacja tego planu daje już cztery szkolenia w roku. Lecz cała sztuka polega na tym, żeby nie tylko rzecz zaplanować, ale i zrealizować.

Czego wszystkim Koleżankom i Kolegom szczerze życzę.

Andrzej B. Nowakowski
Przewodniczący Rady ŁOIB

Spis treści

- Słowo wstępne 1
- Aktualności 2
- Zasady udzielania rekomendacji do regionalnych komisji urbanistyczno-architektonicznych 4
- Andrzej B. Nowakowski:
Czy zdołamy ochronić nasz rynek pracy? 5
- Forum dyskusyjne
Andrzej Kuligowski:
Jak ustalać cenę za prace projektowe? 7
- Renata Włostowska:
III Zjazd ŁOIB 12
- Sprawozdania z działalności:
Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIB 12
Komisji Rewizyjnej ŁOIB 14
Sądu Dyscyplinarnego ŁOIB 15
Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIB 15
- Regulamin działalności samopomocowej w ŁOIB 16
- Wniosek o udzielenie zapomogi/pożyczki 17
- Spotkanie z jubilatami 18
- Czytając ustawę
Andrzej B. Nowakowski:
Czy normy projektowania konstrukcji są obowiązujące? 21
- Szkolenia 22
- Komunikat Koła Projektowania Budowlanego 23
- Praca 23
- Informacje o składkach 24

Aktualności

- **10 lutego br.** rozpoczął działalność – jako piąty – punkt informacyjny naszej Izby w Skierniewicach; jego organizatorem jest inż. Wojciech Hanuszkiewicz.
- **18 lutego br.** odbyło się dziesiąte posiedzenie Rady, podczas którego m.in.:
  - uchwalono „Regulamin działalności samopomocowej w ŁOIB”,
  - przyjęto uchwałę w sprawie zwołania III Zjazdu naszej Izby,
  - przyjęto sprawozdanie z działalności Rady ŁOIB w 2003 r.,
  - uchwalono „Zasady udzielania rekomendacji członkom ŁOIB do regionalnych komisji urbanistyczno-architektonicznych”,
  - przyjęto plan pracy Rady ŁOIB w 2004 r.
- **20 lutego br.** Krajowa Izba zorganizowała w Warszawie szkolenie dyrektorów biur okręgowych izb (dwudniowe) oraz szkolenie przeznaczone dla radców prawnych obsługujących poszczególne okręgowe izby (jednodniowe).
- **26 lutego br.** odbyło się drugie szkolenie z cyklu „Czwartkowych spotkań na Politechnice” poświęcone omówieniu nowej normy betonowej PN-EN 206-1:2003, która zastąpiła dotychczas obowiązującą normę PN-88/B-06250 „Beton zwykły”. W szkoleniu wzięło udział 45 osób.
- W pierwszych dniach marca br. otrzymaliśmy do domów pierwszy numer miesięcznika Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa zatytułowanego „Inżynier Budowla-

ny”. Wydawcą miesięcznika jest „Wydawnictwo PIIB” – specjalnie powołana spółka z o.o., w której funkcję prezesa zarządu powierzono mgr. Tadeuszowi Nawracajowi – przewodniczącemu Zarządu Głównego PZITB; przewodniczącym Rady Nadzorczej jest prof. Zbigniew Grabowski.

- **1 marca br.** w Warszawie miało miejsce spotkanie Prezesa i Skarbnika Krajowej Rady PIIB ze skarbnikami okręgowych izb inżynierów budownictwa.
- **2 marca br.** dr inż. Jan Michajłowski – zastępca dyrektora Wydziału Rozwoju Regionalnego Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego zaprosił przedstawicieli ŁOIB oraz ŁOIA na spotkanie poświęcone omówieniu działań zmierzających do podniesienia jakości projektów budowlanych. Uczestnicy spotkania uznali za celowe zawarcie porozumienia o współpracy pomiędzy ŁUW a obiema izbami zrzeszającymi osoby pełniące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie.
- **10 marca br.** w Skierniewicach odbyło się 28. posiedzenie Prezydium Rady naszej Izby. Przed zebraniem miało miejsce uroczyste przecięcie wstęgi w lokalu punktu informacyjnego ŁOIB w Skierniewicach, który mieści się przy ul. Jagiellońskiej 6/7 G. Tam też odbyły się obrady Prezydium Rady, podczas których m.in. podjęto uchwałę o wpisaniu na listę członków naszej Izby kolejnych 78 osób, którym nadano numery ewidencyjne od 5993

- do 6070. Wynika stąd, że przekroczyliśmy już granicę sześciu tysięcy członków. Ponadto, członkowie Prezydium zwrócili uwagę na fakt nagminnego nieprzebrania „Regulaminu przy ustaniu, zawieszeniu lub wznawianiu członkostwa w PIIB”. A przecież tekst tego regulaminu powinien być powszechnie znany, bowiem został opublikowany w pierwszym numerze „Kwartalnika Łódzkiego”, który otrzymali wszyscy członkowie naszej Izby.
- **11 marca br.** w Kutnowskim Domu Kultury mgr Anna Kostrzewska-Krejczy z Wojewódzkiego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego przeprowadziła szkolenie na temat procedur administracyjnych związanych ze stosowaniem znowelizowanej ustawy Prawo budowlane. Wzięło w nim udział 23 członków naszej Izby.
  - W zorganizowanym następnego dnia w Sieradzu szkoleniu obejmującym te same zagadnienia wzięło udział 22 osoby.
  - **19 marca br.** w sali konferencyjnej Salezjańskiej Wyższej Szkoły Ekonomii i Zarządzania w Łodzi przy ul. Wodnej 34 rozpoczęło się dwudniowe specjalistyczne szkolenie w zakresie ochrony obiektów budowlanych przed wilgocią i korozją. Przeprowadził je dr inż. Jerzy Karyś z Politechniki Wrocławskiej – uznany autorytet w tej dziedzinie, który aktualnie przewodniczy Polskiemu Stowarzyszeniu Mikologów Budownictwa. W szkoleniu wzięło udział 42 członków naszej Izby, w tym m.in. kolega zamieszkały w odległym Radomsku.

- **19 marca br.** w Klubie-Galerii Carte Blanche w Łodzi przy Alei Piłsudskiego 9 obradował II Sprawozdawczy Zjazd Łódzkiej Okręgowej Izby Architektów. Koledzy architektki w planie pracy na 2004 rok przewidzieli m.in. współpracę z naszą Izbą.
- **23 marca br.** minęły dwa lata od dnia, w którym I Zjazd powołał do życia Łódzką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa.
- **24 marca br.** w Warszawie odbyło się plenarne posiedzenie Krajowej Rady PIIB, podczas którego m.in.:
  - odesłano do dopracowania projekt „Regulaminu postępowania weryfikacyjnego w sprawach nadawania uprawnień budowlanych obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej”, postulując, aby uwzględniono w nim elementy ochrony naszego rynku pracy;
  - Sekretarz Krajowej Rady zrelacjonował aktualny stan prac w Sejmie RP nad zmianą ustawy Prawo budowlane, w tym zakres uwzględnienia propozycji PIIB. Zgłoszona przez posłów Ligii Polskich Rodzin poprawka do ustawy, dzięki której inżynierowie ze stopniem doktora i doktora habilitowanego legitymujący się pięcioletnią praktyką zawodową otrzymywaliby uprawnienia budowlane z pominięciem procedury egzaminacyjnej, nie uzyskała poparcia Sejmowej Komisji Infrastruktury;
  - zatwierdzono schemat organizacyjny na 2004 rok Krajowego Biura PIIB, w którym ujęto 19 pełnoetatowych stanowisk, przy czym obsługa prawna wszystkich organów Krajowej Izby, doradztwo finansowe oraz całokształt obsługi informatycznej będzie odbywać się w ramach oddzielnych umów-zleceń.
- **25 marca br.** w trzecim kolejnym szkoleniu z cyklu „Czwartkowe spotkania na Politechnice” udział wzięło 50 osób, spośród których jedynie 12 członków ŁOIIB spełniło naszą prośbę o wcześniejsze zadeklarowanie swojego udziału w szkoleniu.
- **26 marca br.** kolega Andrzej Kuligowski zorganizował zebrania założycielskie: Koła Projektowania Budowlanego oraz Koła Realizatorów i Nadzoru Inwestycyjno-Budowlanego.

Jubilaci (siedzą od lewej: E. Miarka, W. Filipowicz) w otoczeniu Prezydium Rady ŁOIIB

- **31 marca br.** odbyło się 29. posiedzenie Prezydium Rady ŁOIIB, a przed nim miała miejsce kameralna uroczystość, podczas której zostali uhonorowani koledzy Waław FILIPOWICZ i Eugeniusz MIARKA – najstarsi członkowie naszej Izby obchodzący jubileusz **osiemdziesiątych piątych** urodzin (polecamy lekturę wywiadu z Szanownymi Jubilatami).
- **6 kwietnia br.** z inicjatywy samorządu adwokackiego została zorganizowana w Belwederze – pod patronatem Prezydenta RP – debata „okrągłego stołu” samorządów zawodowych na temat: „Rola samorządów zawodowych w tworzeniu demokratycznego państwa prawa”. Samorząd zawodowy inżynierów budownictwa był tam reprezentowany przez kolegę dr. inż. Andrzeja Bratkowskiego – wiceprezesa Krajowej Rady PIIB, który wygłosił referat „Kanon ustrojowy samorządu zawodowego”.
- **16-17 kwietnia br.** w sali konferencyjnej NOT w Łodzi odbyło się dwudniowe szkolenie na temat procedur administracyjnych w budowlanym procesie inwestycyjnym, z uwzględnieniem zmian, które wejdą w życie od 1 lipca br. W tym interesującym szkoleniu, które poprowadził mec. Sławomir Kozłowski z Krakowa, wzięło udział 31 członków naszej Izby oraz 3 członków ŁOIA.
- **21 kwietnia br.** odbyło się trzydzieste posiedzenie Prezydium Rady ŁOIIB, podczas którego m.in.:
  - dokonano ostatnich ustaleń związanych z organizacją III Zjazdu ŁOIIB,
  - wpisano na listę członków naszej Izby kolejne 42 osoby,

- powołano komisję do rozstrzygnięcia przetargu na prowadzenie indywidualnych kont bankowych członków ŁOIIB.
- **23 kwietnia br.** w Poznaniu odbyło się posiedzenie Komisji Pomocy Finansowej Krajowej Rady PIIB z udziałem przewodniczących zespołów do spraw działalności samopomocowej okręgowych rad PIIB poświęcone przede wszystkim opracowaniu zasad dofinansowywania przez Krajową Radę działalności samopomocowej prowadzonej przez okręgowe izby.
- **24 kwietnia br.** w dużej sali obrad Urzędu Miasta Łodzi obradował III Zjazd Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, który został zwołany przez Radę naszej Izby w trybie art. 16 ust. 1 ustawy, jako zjazd sprawozdawczy. Wzięło w nim udział 98 spośród 178 delegatów (55,1%), którzy zostali wybrani na przełomie października i listopada 2001 r. podczas zebrań w 8 obwodach wyborczych. Na zjazd przybyli goście honorowi: prof. Zbigniew Grabowski – prezes Krajowej Rady PIIB, mgr inż.

fol. Eugeniusz Filipowicz

III Zjazd ŁOIIB

fot. Eugeniusz Stasiniowski

**Honorowi goście III Zjazdu ŁOIIB:
od lewej: prof. Zbigniew Grabowski,
mgr inż. Krystyna Korniak-Figa**

Krystyna Korniak-Figa – przewodnicząca Krajowej Komisji Rewizyjnej PIIB, dr inż. Jan Michajłowski – zastępca Dyrektora Wydziału Rozwoju Regionalnego Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego, mgr inż. Zbigniew T. Maciejewski – Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego, mgr inż. arch. Marek Cieplucha – zastępca przewodniczącego Rady ŁOIA (szerzej o zjeździe piszemy wewnątrz numeru).

- **29 kwietnia br.** w audytorium B-11 Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska PŁ odbyło się czwarte szkolenie z cyklu „Czwartkowych spotkań na Politechnice” dotyczące tym razem różnych sposobów wzmocnienia konstrukcji żelbetowych. Szkolenie poprowadziła prof. Maria E. Kamińska, a wzięły w nim udział 53 osoby.
- **1 maja br.** Polska stała się jednym z 25 członków Unii Europejskiej. Dla polskich inżynierów otwierają się nowe szanse na rynku europejskim, ale równocześnie wzrośnie konkurencja. W najbliższych latach okaże się, jak członkostwo w UE wpłynie na kondycję naszego zawodu.
- **4 maja br.** rozpoczął działalność szósty punkt informacyjny ŁOIIB – w Tomaszowie Mazowieckim. Jego organizatorem jest inż. Ryszard Grudziński.
- Trzeci numer miesięcznika Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa ukazał się pod zmienioną nazwą: „Inżyniera Budowlanego” zastąpił „Inżynier Budownictwa”. Uprzedzając ewentualne zapytania naszych Czytelników uprzejmie informujemy, że „Kwartalnik Łódzki” ma się dobrze i nie zamierza zmieniać swojego tytułu.

Zasady udzielania rekomendacji do regionalnych komisji urbanistyczno-architektonicznych

Obowiązująca od 11 lipca 2003 r. ustawa z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. nr 80, poz. 717) upoważnia marszałka województwa, starostę oraz wójta, burmistrza albo prezydenta miasta do powoływania wojewódzkich, powiatowych lub gminnych komisji urbanistyczno-architektonicznych. Są to organy doradcze, które powinny składać się z osób o wykształceniu i przygotowaniu fachowym związanym bezpośrednio z teorią i praktyką planowania przestrzennego, w tym co najmniej w połowie z osób rekomendowanych przez branżowe stowarzyszenia oraz **samorządy zawodowe**.

Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, wypełniając ustawowy obowiązek współpracy m.in. z organami samorządu terytorialnego, bardzo chętnie rekomenduje swoich członków do pracy w ww. komisjach. W tym celu Rada naszej Izby przyjęła 18 lutego br. stosowne zasady, które publikujemy poniżej.

1. W pracach komisji urbanistyczno-architektonicznej rekomendowany członek ŁOIIB powinien kierować się:

- 1.1. rzetelną wiedzą fachową, szeroko pojętym interesem społecznym i bezstronnością,
- 1.2. neutralnością i asertywnością wobec presji jednostek bądź grup nacisku

dominujących lub kontestujących działania planistyczne i prace komisji,

1.3. realizmem inwestycyjno-finansowym oraz technicznymi możliwościami wypełnienia zamierzeń planistycznych w przedmiotowym terenie (np. warunkami hydrogeologicznymi, zasobami naturalnymi bądź kopalinami surowców naturalnych etc.),

1.4. zasadami zawartymi w „Kodeksie Etycznym członków PIIB”.

2. Kandydat ubiegający się o rekomendację ŁOIIB powinien podpisać oświadczenie o przestrzeganiu „Zasad udzielania rekomendacji do regionalnych komisji urbanistyczno-architektonicznych”.

3. Kandydat ubiegający się o powtórną rekomendację ŁOIIB winien przy wniosku przedstawić krótkie sprawozdanie z odbytej kadencji i własnego wkładu w prace komisji urbanistyczno-architektonicznej, o ile został do niej powołany.

4. ŁOIIB zastrzega sobie prawo weryfikacji informacji i opinii o pracy rekomendowanego kandydata w komisji urbanistyczno-architektonicznej, a w uzasadnionych przypadkach może cofnąć udzieloną rekomendację.

Kandydat do regionalnej komisji urbanistyczno-architektonicznej musi podpisać stosowne oświadczenie, w którym zobowiązuje się do przestrzegania obowiązujących w ŁOIIB zasad rekomendacyjnych.

Łódź, ...
Oświadczenie kandydata
do komisji urbanistyczno-architektonicznej w .....
powołanej przez ..... na okres .....
Ja, niżej podpisany(a): .....
<small>imię i nazwisko</small>
członek ŁOIIB nr ewid. .... zobowiązuje się do przestrzegania
obowiązujących w ŁOIIB zasad rekomendacyjnych.
.....
<small>podpis</small>

Czy zdołamy ochronić nasz rynek pracy?

1 maja 2004 roku nasza Ojczyzna, Rzeczpospolita Polska, stała się jednym z 25 członków Unii Europejskiej. Niewątpliwie jest to wydarzenie historyczne, którego pozytywne skutki odczują przede wszystkim nasze dzieci i wnuki. Natomiast w środowisku kadry technicznej budownictwa wyczuwa się zaniepokojenie wywołane obawą przed konkurencją inżynierów z krajów zachodnich, przed którymi nasz rynek pracy stoi teraz otworem. Pomimo że obowiązująca w krajach Unii Europejskiej fundamentalna zasada swobodnego przepływu osób, kapitału i usług działa w obie strony, to obserwowana w naszym środowisku słaba znajomość języków obcych jeszcze długo będzie ograniczać naszą ekspansję na europejskim rynku usług inżynierskich.

Zgodnie z art. 12 ust. 7 ustawy Prawo budowlane podstawę do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie stanowi wpis do – prowadzonego przez Główny Urząd Nadzoru Budowlanego – centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane oraz wpis na listę członków właściwej izby samorządu

zawodowego, potwierdzony zaświadczeniem wydanym przez tę izbę. Do 30 kwietnia br. ten ustawowy zapis stanowił dla cudzoziemców barierę nie do przebycia, co wcale nie oznacza, że nie zdarzały się przypadki firmowania przez polskich inżynierów projektów całkowicie wykonanych poza granicami naszego kraju (nawiasem mówiąc, Krajowa Rada PIIB 17 grudnia 2003 r. przyjęła uchwałę wskazującą Mazowiecką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa jako właściwą do zrzeszania obywateli polskich zamieszkałych za granicą).

Jednak 1 maja br. wszedł w życie art. 12a ustawy Prawo budowlane, na podstawie którego samodzielne funkcje techniczne w budownictwie mogą również wykonywać osoby będące obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, które:

- 1) mają prawo wykonywania czynności odpowiadających samodzielnym funkcjom technicznym w budownictwie w innym kraju,
- 2) ukończyły zagraniczne wyższe studia uznane w Polsce za równorzędne,
- 3) odbyły dwuletnią praktykę przy sporządzaniu projektów lub na budowie.

Osobom spełniającym wszystkie ww. kryteria uprawnienia budowlane będzie nadawał właściwy organ samorządu zawodowego, po uprzednim przeprowadzeniu postępowania weryfikacyjnego.

W rezultacie może okazać się, że operacja nadawania cudzoziemcom uprawnień budowlanych będzie stanowiła poważny test sprawności działaczy samorządu zawodowego inżynierów budownictwa, od których środowisko kadry technicznej budownictwa oczekuje zdecydowanych działań zmierzających w kierunku maksymalnej ochrony naszego rynku pracy. Należy działać, oczywiście w granicach prawa, lecz wydaje się, że wprowadzenie wymogu znajomości języka polskiego nie jest żądaniem wygórowanym.

Publikujemy zatem prawie w całości projekt stosownego regulaminu przygotowany przez Zespół Ekspertów, których powołało Prezydium Krajowej Rady PIIB, a ocenę tego dokumentu pozostawiamy Koleżankom i Kolegom.

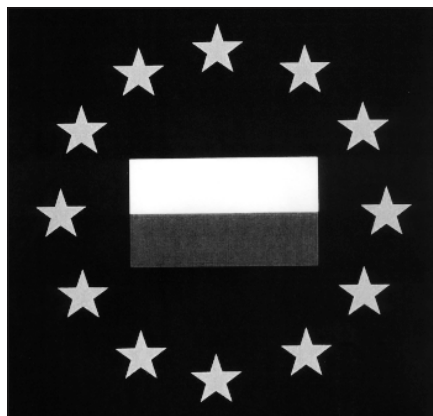
Andrzej B. Nowakowski

Projekt regulaminu

postępowania w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w budownictwie w Polsce osób z państw członkowskich Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej

(...) § 2

1. Regulamin stosuje się do osób będących obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej, które posiadają kwalifikacje zawodowe do wykonywania zawodu regulowanego odpowiadającego samodzielnym funkcjom technicznym w budownictwie w Polsce.
2. Osoby niespełniające warunków określonych w ust. 1 mają prawo ubiegać się o uzyskanie uprawnień budowlanych na

zasadach ogólnych określonych w odrębnych przepisach obowiązujących w Polsce.

§ 3

Krajowa Rada Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, zwana dalej „Krajową Radą”, na wniosek Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa,

zwanej dalej „Komisją Kwalifikacyjną”, uznaje kwalifikacje zawodowe osób będących obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej, w zakresie specjalności, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt. 2-5 ustawy – Prawo budowlane.

§ 4

1. Prowadzenie postępowania sprawdzającego należy, z upoważnienia Krajowej Rady, do kompetencji Komisji Kwalifikacyjnej.
2. Wydawanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie należy do kompetencji Krajowej Rady.
3. Przewodniczący Komisji Kwalifikacyjnej powołuje spośród członków Komisji zespół sprawdzający w składzie od 3 do 5

osób oraz wyznacza przewodniczącego i sekretarza.

§ 5

1. Osoba ubiegająca się o uznanie kwalifikacji zawodowych nadanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Konfederacji Szwajcarskiej, składa wniosek w języku polskim do Krajowej Rady.
2. Wzór wniosku określają przepisy rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie wzoru formularzy składanych w postępowaniu o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. z 2003 r. Nr 8, poz. 94).
3. Do wniosku należy dołączyć:
  - 1) życiorys zawodowy;
  - 2) dokument potwierdzający posiadanie prawa wykonywania zawodu w państwie członkowskim, Europejskim Obszarze Gospodarczym i Szwajcarii, który odpowiada samodzielnym funkcjom technicznym w budownictwie w Polsce lub
  - 3) odpis dyplomu ukończenia studiów wyższych lub świadectwa ukończenia średniej szkoły technicznej oraz
  - 4) dokument potwierdzający odbycie praktyki zawodowej:
    - 2-letniej w przypadku ukończenia studiów wyższych albo
    - 4-letniej w przypadku ukończenia średniej szkoły technicznej przy sporządzaniu projektów lub na budowie, wydany przez właściwą instytucję w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej;
  - 5) dowód uiszczenia opłaty za postępowanie;
  - 6) kopię ważnego dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy.
4. Uwierzytelnione dokumenty w języku obcym składane są wraz ze sporządzonym przez tłumacza przysięgłego tłumaczeniem na język polski.

§ 6

Wnioski o uznanie kwalifikacji zawodo-

wych przewodniczący Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej kieruje do zespołu sprawdzającego.

§ 7

1. W przypadku stwierdzenia braków we wniosku przewodniczący zespołu sprawdzającego nakłada w drodze postanowienia na wnioskodawcę ubiegającego się o uznanie kwalifikacji zawodowych obowiązek usunięcia wskazanych braków w określonym terminie. (...)
2. Po otrzymaniu kompletnego wniosku zespół sprawdzający wyznacza wnioskodawcy termin rozmowy o uznanie kwalifikacji zawodowych. Rozmowa dotyczy wykształcenia i praktyki zawodowej oraz odbywa się w języku polskim.
3. Na podstawie dokumentów i rozmowy, o której mowa w punkcie 2, zespół formułuje wnioski w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.
4. Zespół sprawdzający rozstrzyga w sprawie zwykłą większością głosów. W razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego zespołu.
5. Z postępowania zespół sprawdzający sporządza protokół. (...)
6. Protokół zespołu sprawdzającego przewodniczący Komisji Kwalifikacyjnej przekazuje Krajowej Radzie.

§ 8

1. Krajowa Rada lub wyłoniony przez Prezesa Krajowej Rady spośród jej członków co

najmniej trzyosobowy zespół orzekający, orzeka w drodze decyzji:

- 1) o uznaniu kwalifikacji zawodowych osób będących obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej lub
  - 2) o odmowie uznania kwalifikacji zawodowych osób, o których mowa w pkt. 1, w przypadku niespełnienia wymagań określonych przepisami, o których mowa w § 1 regulaminu.
2. Organem odwoławczym od decyzji Krajowej Rady jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.
  3. Postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych powinno się zakończyć wydaniem decyzji nie później niż w terminie czterech miesięcy od dnia przedstawienia przez wnioskodawcę wszystkich niezbędnych dokumentów.

§ 9

W zakresie nieuregulowanym regulaminem stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 10

Członkowie zespołu sprawdzającego powołanego na podstawie § 4 oraz członkowie składu orzekającego Krajowej Rady powołanego na podstawie § 8 otrzymują wynagrodzenie według zasad i w wysokości ustalonej przez Krajową Radę.

NASZA IZBA W STATYSTYCE

(stan na 30 kwietnia 2004 r.)

W dniu 10 marca br. liczba członków Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa przekroczyła sześć tysięcy. Przy tej okazji przedstawiamy, jak kształtuje się udział poszczególnych branż.

Ogólna liczba członków ŁOIB: 6156 (w 6 branżach)

Budownictwo ogólne (BO)	3391	55,07%
Budownictwo instalacji i sieci sanitarnych (IS)	1255	20,38%
Budownictwo instalacji i sieci elektrycznych (IE)	1046	16,99%
Budownictwo dróg i lotnisk (BD)	282	4,58%
Budownictwo wodne i melioracyjne (WM)	153	2,49%
Budownictwo mostów (BM)	29	0,49%

Jak ustalać cenę za prace projektowe?

Projekt czy dokumentacja techniczna?

Prace projektowe stanowią bez wątpienia jeden z kluczowych elementów procesu inwestycyjno-budowlanego. Często zamiast pojęcia „prace projektowe” stosowany jest termin „dokumentacja projektowa” (lub „projektowo-kosztorysowa”), co z reguły oznacza nie tylko opracowania ściśle projektowe, lecz szeroki zbiór dokumentów uzupełniony dodatkowo o inne opracowania przedprojektowe, np. inwentaryzacje (budynków, budowli, urządzeń podziemnych i nadziemnych, szaty roślinnej etc.), operaty (fizjograficzne, hydrogeologiczne, własnościowo-prawne, itp.), operaty i mapy geodezyjne i geotechniczne, ekspertyzy techniczne, opinie i oceny wpływu na środowisko naturalne, studia programowe, koncepcje programowo-przestrzenne terenów lub koncepcje funkcjonalne obiektów budowlanych, analizy ekonomiczno-biznesowe, a także rozmaite opracowania przedinwestycyjne, jak: specyfikacje warunków wykonania i odbioru robót, kosztorysy nakładcze, inwestorskie i zbiorcze zestawienia kosztów inwestycyjnych oraz wiele innych opracowań pomocniczych.

W zależności od wielkości oraz stopnia skomplikowania projektowanej inwestycji lub warunków prowadzenia robót budowlanych, udział części ściśle „projektowej” w stosunku do pozostałych elementów dokumentacji inwestycyjnej może być bardzo zróżnicowany i wahać się w granicach 20-100%. Z tego powodu jednostka projektowania powinna przed zawarciem umowy z inwestorem przeprowadzić dokładną analizę zakresu rzeczowego niezbędnej dokumentacji projektowej i prawidłowo skalkulować koszty jej opracowania.

Nawet w przypadku, kiedy zlecenie projektowe (np. w trybie zamówień publicznych) dotyczy wyłącznie sporządzenia „projektu budowlanego” (jako elementu ko-

niecznego dla rozpoczęcia procesu inwestycyjnego i procedury uzyskania np. pozwolenia na budowę) projektodawca powinien dokładnie sprawdzić, czy inwestor nie rozumie tego pojęcia szerzej niż definiują to odpowiednie przepisy prawa budowlanego.

Inwestorzy (również z sektora publicznego) bardzo często oczekują, że termin „projekt budowlany” oznacza również uszczegółowiony projekt inwestycji (tzw. projekt budowlany wykonawczy) wraz z kompletem kosztorysów i specyfikacją warunków wykonania i odbioru robót, a także pozwolenie na budowę i że nie ma konieczności zapłaty za te dodatkowe usługi.

Dlatego każda starannie opracowana oferta oraz umowa o sporządzenie dokumentacji projektowej powinna zawierać szczegółowe zestawienie zamówionych elementów dokumentacji oraz kalkulację kosztów opracowania każdego z nich.

Regulacje wycen prac projektowych

Już w latach 70. i 80. XX wieku funkcjonowały w praktyce ówczesnych biur projektowych rozmaite cenniki oraz wytyczne do sporządzania wycen prac projektowych, opracowane przez biura projektów lub organizacje podległe różnym resortom gospodarczym i posiadały niekiedy rangę dokumentów stosowanych obligatoryjnie.

Wejście w gospodarkę rynkową lat 90. spowodowało częściową dezaktualizację tych materiałów lub co najwyżej ich fakultatywne i sporadyczne bądź fragmentaryczne wykorzystywanie w kontaktach jednostek projektowania z inwestorami.

Instrumentami do sporządzenia prawidłowej kalkulacji kosztów opracowania dokumentacji projektowej powinny być aktualne, wydane przez różne organizacje projektowo-budowlane publikacje o charakterze materiałów pomocniczych do określenia kosztów za prace projektowe i usługi inżynierskie.

Sytuacja na rynku usług inżynierskich jest trudna i złożona, a na pewno wymaga uporządkowania. Z zadaniem tym musi zmierzyć się samorząd zawodowy inżynierów budownictwa. Pomocna może okazać się dyskusja na ten temat, w której jako pierwszy zabiera głos kolega Andrzej Kuligowski – zastępca przewodniczącego Rady ŁOIIB. Liczymy na dalsze głosy Koleżanek i Kolegów.

Propozycje regulacyjne środowiska architektów

W roku 1995 Zarząd Główny Stowarzyszenia Architektów Polskich (SARP) przyjął uchwałą nr 49 dokument pt. „Zasady wyceny prac projektowych SARP”, który w listopadzie 2002 r. przyjęty został przez Nadzwyczajny Zjazd Izby Architektów jako materiał rekomendowany członkom do stosowania. Zasady te (zwane dalej ZWPP-SARP) służą do określenia cen za wykonanie dokumentacji projektowej dzieł architektonicznych i architektoniczno-urbanistycznych (bez wyodrębnionych opracowań branżowych, prac przedprojektowych i specjalistycznych), przyjmując jako cenę projektu procentowy ułamek kosztu budowy zadania inwestycyjnego, którego poziom minimalny waha się w granicach 2,6%-8,4% w zależności od gabarytów obiektu (w tys. m² powierzchni) oraz jego kategorii użytkowej (kat. I-IV) charakteryzującej stopień trudności funkcjonalnej, strukturalnej i wyposażeniowej zadania projektowego.

„Cennik” ten charakteryzuje się prostą obsługą i szybką sprawnością wynikową, lecz jednocześnie wąskim zakresem zastosowania. Nie sposób według tego opracowania skalkulować wiele cząstkowych zadań projektowych lub projektów branżowych, np. instalacji w budynku, liniowych sieci i przyłączy sieciowych, dróg i obiektów inżynierskich etc.

W listopadzie 2002 r. nadzwyczajny Zjazd Izby Architektów przyjął ponadto „Regulamin Honorarium Architekta” (dalej RHA), zalecony członkom Izby Architektów do stosowania równoległe z ZWPP-SARP.

Regulamin ten specyfikuje w tabelach wysokość minimalnych honorariów architekta wyrażonych wskaźnikiem procentowym zależnym od:

- kosztu budowy inwestycji (K),
- wielkości powierzchni użytkowej (Pu) obiektu w [m²] oraz
- stopnia skomplikowania obiektu (kategorie 1-6) należącego do określonej grupy funkcjonalnej (grupy 1-17).

Ponadto, RHA prezentuje dodatkowo alternatywny sposób obliczania minimalnego honorarium bazujący na jednostkowej stawce cenowej (H) wyrażonej w [zł/m²] powierzchni obiektu określonej w zależności od:

- rodzaju zleconego zadania projektowego,
- kategorii trudności projektowania obiektu,
- wielkości powierzchni użytkowej projektowanego obiektu.

Przykładowo, dla nowoprojektowanego budynku kat. 3 o powierzchni netto 2000m² minimalna cena jednostkowa honorarium wg tabeli nr 5 RHA wynosi 119,02 zł/m², zaś w przypadku projektu dobudowy, rozbudowy i przebudowy istniejącego obiektu – 129,84 zł/m².

Dla obu wariantów kalkulacji honorariów RHA zawiera tabele licznych dodatków za utrudnienia, specjalne wymagania inwestorów bądź usługi towarzyszące pracom projektowym. Zawiera również systematykę podziału procentowego dla poszczególnych faz projektowych oraz zadań inwestycyjnych.

Regulamin nie służy jednak wycenie wyodrębnionych projektów branżowych (konstrukcji, sieci i instalacji) oraz projektów specjalistycznych technologii, obiektów drogowych czy inżynierskich. Jest to niedogodność dla innych specjalistów branżowych, dla których architekt jest zleceniodawcą odrębnych zadań projektowych.

Ponieważ RHA zawierały m.in. ściśle parametry cenowe, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) wszczął postępowanie wobec Krajowej Izby Architektów uznając, że Izba próbuje narzucać cenę zarówno architektom jak i inwestorom, co jest sprzeczne z ustawą o cenach oraz zasadami wolnej konkurencji na rynku. Do

chwili obecnej sprawa pozostaje nierozstrzygnięta w procedurze odwoławczej, wobec czego stosowanie RHA może budzić rozterki co do jego legalności.

Propozycje regulacyjne Izby Projektowania Budowlanego

Od 1987 r. Rada Koordynacyjna Biur Projektów, funkcjonująca przy Zarządzie Głównym Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego (PTE), opracowała i wydała materiały pomocnicze do określenia kosztów opracowań projektowych i pokrewnych pt. „Jednolite Środowiskowe Zasady Wycen Prac Projektowych i Związanych z Projektowaniem” (JŚZWPP). Publikacja ta edytowana była w formie zbroszurowanych zeszytów, z których każdy zawierał opisowe i tabelaryczne ujęcie kalkulacji nakładów pracy niezbędnych do wykonania prac projektowych różnych obiektów budowlanych dla rozmaitych rodzajów budownictwa (ogólnego, przemysłowego, rolniczego, inwestycji liniowych i powierzchniowych), a także projektów maszyn i urządzeń oraz szerokiego wachlarza usług inżynierskich.

W kolejnych wydaniach, które ukazywały się w cyklu 3-letnim (w latach 1990, 1993, 1997, 2000 i 2003) „Środowiskowe Zasady Wycen Prac Projektowych” (ŚZWPP) były modyfikowane i dostosowywane do zmieniających się w kraju warunków gospodarczo-społecznych oraz przepisów prawa (w tym prawa budowlanego oraz prawa o zagospodarowaniu przestrzennym).

Od 1993 roku ŚZWPP wydawane są przez Izbę Projektowania Budowlanego w Warszawie (IPB), która afiliowała Radę Koordynacyjną Biur Projektów (RKBP). Ponadto, kolejne edycje wzbogacone są o dodatkowe tomiki zawierające wzorcowe przykłady sporządzonych kalkulacji nakładów pracy dla różnych zadań projektowo-inwestycyjnych.

Nakłady pracy podane w poszczególnych rozdziałach i tabelach ŚZWPP określone są w tzw. „jednostkach nakładu prac” (j.n.p.), które są umownymi jednostkami pracochłonności prac w przeciętnych warunkach organizacyjno-technicznych biur projektowych i nie posiadają żadnych odniesień do fizycznych jednostek czasu (np. godzin ze-

garowych, dniówek roboczych itp.). Wartość pieniężną jednej jednostki j.n.p. (zwanej potocznie „stawką”) określa corocznie Zarząd Rady Koordynacyjnej Biur Projektów IPB w oparciu o komunikaty prezesa GUS o wskaźnikach inflacji w minionym roku kalendarzowym. Aktualnie na rok 2004 wskaźnik ten wynosi $S = 15,20$ zł/j.n.p. i nie uległ zmianie w stosunku do roku ubiegłego 2003 z powodu niskiej inflacji.

Ostatnie wydania ŚZWPP składały się z dziewięciu odrębnie opracowanych rozdziałów, które łącznie tworzą uniwersalny, metodyczny system wyceny prac projektowych (i pokrewnych) dla wszelkich zadań inwestycyjno-budowlanych, niezależnie od ich typu, rodzaju oraz wielkości. Publikacja ta, co bardzo ważne, pozwala dokonać odrębnej wyceny nawet bardzo niewielkich bądź wycinkowych zadań projektowych, np. pojedynczego przyłącza sieciowego, specjalistycznej instalacji technologicznej, remontu części istniejącego budynku etc. Ponadto, ŚZWPP umożliwia wyceny różnych stadiów (faz) projektowych, jak: prace przedprojektowe, projekt koncepcyjny, projekt budowlany podstawowy, projekt budowlany wykonawczy, a także wycenę innych elementów dokumentacji projektowej, o których wspomniano wyżej w rozdz. 1.

W metodyce proponowanej przez ŚZWPP podstawowymi elementami wyceny są:

- umowne jednostki nakładu pracy (j.n.p.) podane tabelarycznie, wskaźniki (W) oraz dodatki (D) korygujące nakłady pracy w zależności od zdefiniowanych warunków projektowania,
- parametry rzeczowe (np. gabaryty wielkości obiektu) oraz parametry techniczne zadania projektowego,
- stawka za jednostkę nakładu pracy S [zł/j.n.p.].

W ostatnim VI wydaniu ŚZWPP-2003 zaproponowano także dwie alternatywne metody określania cen za prace projektowe i usługi inżynierskie, tj.:

1. wycenę kosztu opracowania dokumentacji projektowej oraz innych usług inżynierskich w proporcji do wartości kosztorysowej inwestycji (por. tab. I) oraz

2. określenie wartości zamówienia na usługi projektowe w oparciu o przewidywaną lub rzeczywistą ilość godzin pracy oraz uzgodnioną stawkę godzinową.

Istotną zaletą tego wydawnictwa jest (w odróżnieniu od pozostałych) pełne wyspecyfikowanie zakresu rzeczowego poszczególnych projektów, co stanowi cenną wskazówkę i pomoc przy opracowaniu zestawień składników dokumentacji projektowej oraz nakładów pracy w kalkulacjach ofertowych lub umowach o prace projektowe.

Wydawnictwo ŚZWPP-2003 uzyskało pisemną aprobatę Ministerstwa Infrastruktury, uznającą je za materiał pomocniczy przy określaniu cen za prace projektowe i usługi inżynierskie (pismo z dnia 27.01.2003 r.), szczególnie w odniesieniu do znowelizowanej ustawy o zamówieniach publicznych, wymagającej od inwestorów znajomości szacunkowej wartości zamówienia, w tym za usługi projektowe [1, 2].

Czy jesteśmy skazani na dumpingowe ceny za projekty?

W postępowaniach przetargowych lub konkursach ofert na prace projektowe najczęściej wygrywają jednostki projektowania, które oferują tak niskie ceny i tak krótkie terminy realizacji, przy których nie jest możliwe wykonanie przemyślanej i szczegółowo dopracowanej dokumentacji projektowej. Sprzyjają temu często oczekiwania inwestorów, którzy definiują kryteria przetargowe wyłącznie (lub przeważająco) jako **kryterium najniższej ceny** oraz **kryterium najkrótszego okresu wykonania** zamówienia, bez żadnej świadomości, że niska jakość tak opracowanych projektów zmniejsza kwotę całkowitych kosztów inwestycji zaledwie o ułamek procenta, zaś niesie za sobą poważne ryzyko ich drastycznego zwiększenia (nawet o kilkadziesiąt procent!), kiedy okaże się, że wybrane (najtańsze!) rozwiązania projektowe są niekompletne, nieoptymalne, wadliwe lub błędne. Niżej podpisany uczestniczył wielokrotnie w ocenie, poprawianiu i uzupełnianiu różnych projektów sporządzonych w przytoczonych wyżej okolicznościach, co naraziło inwestorów na zatrzymanie procesu inwestycyjnego, częściową rozbiórkę wykonanych już elementów

zabudowy lub kosztowne przebudowy i modyfikacje (np. rozległe wzmocnienia elementów konstrukcji budynków). Poszkodowani inwestorzy próbują często dochodzić wyrównania poniesionych strat od jednostek projektowych w postępowaniach polubownych lub kierując swoje roszczenia na drogę postępowania sądowego.

Niekompetencja części inwestorów, szczególnie z sektora publicznego, wynika najczęściej z niewiedzy, że „projekt budowlany”, który według obowiązującej ustawy „Prawo budowlane” z 1994 r. ma służyć wyłącznie celom procedury uzyskania pozwolenia na budowę, nie ma wystarczającej szczegółowości dla potrzeb realizacji zadania budowlanego, dla osiągnięcia której powinien być wykonany dodatkowo projekt budowlany wykonawczy, prezentujący wszystkie detale i niuanse rozwiązań projektowych.

Wskutek tego pojawia się duża liczba drastycznych problemów technicznych i organizacyjno-finansowych na etapie wykonawczym inwestycji wnoszonych w oparciu o ogólnikowy „projekt budowlany”, co z reguły prowadzi do zatargów między stronami procesu inwestycyjnego (projektodawca-wykonawca-inwestor).

Niestety, zjawisko zaniżania cen przez niekompetentnych zleceniodawców i zdesperowanych projektodawców pogłębia się. O ile ceny na wiele towarów i usług są w naszym kraju stopniowo dostosowywane do poziomu europejskiego, to realne ceny za prace projektowe stały się obecnie 5-10-krotnie niższe aniżeli w krajach UE [2].

Niski w ostatnich latach poziom nakładów inwestycyjnych oraz recesja w branży budowlanej (potęgowana przez brak jasnej wizji rozwoju kraju i budownictwa przez kolejne ekipy rządzące w RP), są prawdziwymi sprawcami zastoju w zamówieniach na rynku projektowym. Powoduje to ostrą, bezpardonową walkę o zlecenia zdobywane nawet poniżej realnych kosztów egzystencji jednostek projektowych.

Inną z przyczyn słabości rynku zamówień projektowych jest nadmiar oraz znaczne rozdrobnienie podmiotów zdolnych wykonać poważniejsze zadania projektowe, jak również napływ gotowych, zagranicznych opracowań projektowych, które pod-

dane są jedynie procesowi autoryzacji przez krajowych projektantów.

Ilość jednostek projektowych różnej wielkości w Polsce szacuje się aktualnie na ok. 1400, z czego mniej niż połowa zatrudnia do 9 pracowników. Jednocześnie ok. 35 000 osób prowadzi indywidualną działalność gospodarczą w projektowaniu [2].

Pomimo wskazanych wyżej słabości i aktualnych ograniczeń rynku projektowo-inwestycyjnego wydaje się, że konsekwentne stosowanie kalkulacji cenowych w umowach za prace projektowe na podstawie wskazanych źródeł (z ich szczegółowym przywołaniem!) oraz każdorazowe sporządzenie wykazu prac i czynności projektowych (zaczerpniętych wprost z tych publikacji) winny utorować drogę do akceptacji tego zjawiska przez inwestorów.

Dla wyjścia z panującego impasu dumpingowego niezbędne wydaje się skoordynowane działanie środowiska projektantów oraz ich macierzystych izb samorządu zawodowego.

I tak, jednostki projektowania powinny:

1. zapoznać się szczegółowo z omówionymi wyżej dostępnymi na rynku wydawnictwami z zakresu kalkulacji cen projektów i usług inżynierskich i **konsekwentnie stosować** je w kalkulacjach przetargowych i umowach z inwestorami, stosując chociażby uproszczoną metodę wskaźnikową (tab. I),
2. w „projektach budowlanych” należy zamieszczać klauzulę informującą inwestorów, że sporządzony projekt posiada stopień szczegółowości oraz zakres rzeczowy zgodny z właściwymi przepisami Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. Nr 120, poz. 1133) i służy **wyłącznie** procedurze uzyskania pozwolenia na budowę (lub zgłoszenia budowy). Może to mieć istotne znaczenie przy rozstrzygnięciu ewentualnych późniejszych sporów pomiędzy inwestorem, projektantem i wykonawcą,
3. rezygnować z udziału w przetargach lub konkursach, w których kryterium najniższej ceny ma wagę większą niż 60% – informując pisemnie zamawiającego oraz

ŁOIIB o przyczynach odmowy uczestniczenia w procedurach o charakterze dumpingowym,

4. oprotestowywać przetargi, w których jedynym kryterium jest **najniższa cena**, która rażąco odbiega od ustalonych wskaźników kosztowych wynikających z publikacji i wydawnictw dotyczących zasad wyceny prac projektowych (np. ŚZWPP-2003). Jednocześnie informacje o takich zdarzeniach winny być przekazywane do wiadomości ŁOIIB. Takie działanie będzie zmuszało inwestorów do refleksji, edukacji i głębszego zrozumie-

nia roli projektu i projektanta w procesie inwestycyjnym.

Izby samorządu zawodowego, w których zrzeszeni są projektanci mogłyby:

1. analizować i gromadzić pisemne informacje napływające od jednostek projektowych o nieprawidłowościach w przetargach i konkursach na prace projektowe. Drastyczne przypadki powinny być powodem pisemnych interwencji Izby wobec zamawiających lub ich jednostek nadrzędnych, a także instytucji kontrolnych (np. UOKiK, UZP, NIK etc.),

2. wystąpić do Zjazdu PIIB o nowelizację kodeksu etyki zawodowej inżyniera budownictwa wprowadzając doń zapis analogiczny do kodeksu etycznego architektów (Art. 28, ust. 4), tj. „Członek PIIB nie uczestniczy w przetargach i konkursach na prace projektowe, w których jedynym kryterium oceny ofert jest najniższa cena”,

3. podjąć wspólne działania z innymi izbami samorządów zawodowych w celu wprowadzenia do ustawy Prawo budowlane definicji projektu budowlanego wykonawczego, jako elementu niezbędnego inwestorowi dla prowadzenia robót budowlanych dla wszystkich inwestycji publicznych oraz tych komercyjnych, które podlegają obowiązkowi kontroli budowy i obowiązkowi uzyskania pozwolenia na użytkowanie.

Zwolenników cenowego dumpingu oraz miłośników szybkiego „sufitowego” kalkulowania cen za projekty należy jednocześnie przestrzec, że w coraz liczniejszych sporach o zakres i jakość wykonanych prac projektowych sądy powszechne orzekają stosując często jako porównawczy materiał dowodowy postanowienia zaczerpnięte z ŚZWPP lub angażując biegłych wyposażonych w akredytację IPB [3].

Trochę optymizmu na koniec

W kierunku unormowania problemów cenowych w projektowaniu budowlanym powstała w 2003 r. silna koalicja zrzeszająca osiem podmiotów:

Polską Izbę Inżynierów Budownictwa, Izbę Architektów, Izbę Urbanistów, Izbę Projektowania Budowlanego, Izbę Gospodarczą Projektowania Architektonicznego, Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa, Stowarzyszenie Architektów Polskich, Towarzystwo Urbanistów Polskich.

Grupa ta (nazywana potocznie **Grupą G-8**) podjęła się następujących zadań:

- uporządkowania regulacji cenowych za prace projektowe i usługi inżynierskie,
- dostosowania aktów prawno-normatywnych w zakresie budownictwa do uregulowań stosowanych w krajach UE,
- wprowadzenia do projektu ustawy „Prawo zamówień publicznych”, która zastąpiła poprzednią ustawę „o zamówieniach publicznych” szeregu nowych propozycji, zwłaszcza w zakresie kryteriów oceny ofert

Lp.	Rodzaj inwestycji	Wskaźnik % kosztów dokumentacji projektowej do kosztu robót budowlanych
1.	Inwestycje kubaturowe budownictwa ogólnego, rolniczego, użyteczności publicznej - 8 kategorii	2,0-9,0%
2.	Inwestycje kubaturowe budownictwa przemysłowego, komunalnego i obiektów specjalnych - 6 kategorii	2,0-7,0%
3.	Inwestycje liniowe dla budownictwa kolejowego	3,5-8,0%
4.	Inwestycje liniowe dla budownictwa drogowego	2,5-5,0%
5.	Sieci ciepłownicze	2,5-7,0%
6.	Sieci wodociągowe	3,5-7,5%
7.	Sieci kanalizacyjne	4,0-8,0%
8.	Sieci gazowe niskoparametrowe	3,5-7,0%
9.	Energetyczne obiekty liniowe	7,0-15,0%
10.	Obiekty inżynierskie: mosty, maszty, zapory, wiadukty, chłodnie kominowe i inne - 3 kategorie	3,0-7,5%
11.	Prace wstępne, studia i analizy przedinwestycyjne, dokumentacja geotechniczna, operat wodno-prawny, ocena oddziaływania na środowisko i inne	0,8-1,2%
12.	Nadzór inwestorski	1,5-2,5%
13.	Inwestor zastępczy	3,5-5,5%
14.	Inżynier kontraktu (wg wymagań FIDIC)	3,5-5,5%
15.	Nadzór autorski jest określany w wysokości 15% kosztów dokumentacji projektowej	

Tablica I. Wskaźniki określające poziom kosztów dokumentacji projektowej do wartości projektowanych robót budowlanych wg „Środowiskowych Zasad Wyceny Prac Projektowych” – 2003

Uwaga! Tablica ma charakter orientacyjny. Szczegóły zawiera wydanie VI ŚZWPP-2003 (Rozdz. 1). Schemat tablicy zaczerpnięto z publikacji [1]

oraz trybu wyboru najkorzystniejszej oferty na prace o szczególnym ładunku intelektualnym (m.in. prace projektowe, informatyczne i komputerowe),

- upowszechnienia i zalecenia stosowania przez swoich członków środowiskowych materiałów pomocniczych do określania cen za prace projektowe.

Zasługą powołanej koalicji jest m.in. zaproponowanie w treści obowiązującego od niedawna Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie sposobu obliczania wartości zamówienia publicznego (Dz. U. Nr 229, poz. 2281) następujących dyspozycji:

„§ 3.1. Podstawą obliczania wartości zamówienia, którego przedmiotem jest zaprojektowanie i wykonanie robót budowlanych, jest suma wartości prac projektowych oraz wartości robót budowlanych.

1. Wartość prac projektowych oblicza się jako iloczyn:

- a. wskaźnika procentowego określonego na podstawie danych rynkowych lub w przypadku braku takich danych na podstawie aktualnych powszechnie stosowanych katalogów i taryfikatorów oraz
- b. wartości robót budowlanych.

2. Wartością robót budowlanych, o których mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt. 2, jest suma wartości robót budowlanych w grupach:

- a. przygotowania terenu i przyłączenia obiektów do sieci,
- b. budowy obiektów podstawowych,
- c. instalacji,
- d. zagospodarowania terenu i budowy obiektów pomocniczych

– obliczona jako iloczyn wskaźnika cenowego i ilości jednostek odniesienia.

3. Wskaźnik cenowy, o którym mowa w ust. 3, określa się na podstawie danych rynkowych lub w przypadku braku takich danych na podstawie aktualnych powszechnie stosowanych katalogów i cenników...”

Tym samym rozporządzenie to wprowadziło do praktyki zamówienia publicznego nowe, racjonalne podejście zrównujące sposób ustalania wartości prac projektowych do obowiązującej od dawna me-

todyki ustalania wartości robót budowlanych – poprzez stosowanie odpowiednich katalogów, cenników i taryfikatorów (KNR, KSNR itp.) lub wskaźników procentowych.

Omówione wyżej materiały i wydawnictwa do ustalania wycen prac projektowych, a zwłaszcza ŚZWPP-2003 (wraz z aktualizowanym corocznie komunikatem RKBP o stanie jednostkowej S [zł/j.n.p.] spełniają całkowicie wymagania cytowanego rozporządzenia.

dr inż. Andrzej Kuligowski

Bibliografia

- [1] K. Staśkiewicz „Wyceny prac projektowych roku 2003 i latach następnych”. Wiadomości Izby Projektowania Budowlanego, nr 5(148)2003, s. 3-8.
- [2] K. Staśkiewicz „Działania Izby Projektowania Budowlanego nad uregulowaniem cen za prace projektowe i usługi inżynierskie”. Wiadomości IPB, nr 2(157) 2004, s. 14-16.
- [3] W. W. Goliński „Środowiskowe Zasady Wycen Prac Projektowych w orzecznictwie sądowym”. Wiadomości IPB, nr 5(148), s. 9-10.

W dniach 23-25 września 2004 r. w Łodzi

**odbędzie się
Międzynarodowa Konferencja
„PRO-REVITA Łódź 2004”**

REWITALIZACJA MIAST POPRZEMYSŁOWYCH – ROLA DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

organizowana przez:

**Międzynarodową Radę Ochrony Zabytków ICOMOS,
Instytut Architektury i Urbanistyki Politechniki Łódzkiej,
Łódzką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa**

Tematyka konferencji:

Na skutek restrukturyzacji przemysłu w krajach Europy zaprzestano produkcji i zlikwidowano wiele fabryk. Konieczna staje się debata nad przyszłością dziedzictwa kultury technicznej i nad nowym jego wykorzystaniem. Szczególnie ważnym jest problem rewitalizacji przemysłowych struktur urbanistycznych. Istnieją próby wdrażania nowatorskich programów inwestycyjnych przystosowujących dawne zamknięte zespoły przemysłowe do funkcji ogólnomiejskich. Programy te, przy wsparciu samorządów, mogą być współfinansowane ze środków zewnętrznych, w tym z Unii Europejskiej.

W trakcie konferencji omówione zostaną następujące zagadnienia:

1. Specyfika struktur przemysłowych i ich transformacja.
2. Rola dziedzictwa kulturowego w procesie rewitalizacji.
3. Przekształcenia architektury przemysłowej i związane z tym problemy techniczne oraz konstrukcyjne.
4. Problematyka społeczna w transformacji struktur przemysłowych.
5. Ekonomia i zarządzanie procesem rewitalizacji.

Warunki uczestnictwa:

Opłata konferencyjna wynosi 350 zł, przy czym członkowie ŁOIBB płacą tylko 150 zł. Kwota ta nie obejmuje kosztów zakwaterowania.

Termin nadsyłania zgłoszeń wraz z ewentualnymi konspektami referatów oraz dokonania opłaty konferencyjnej upływa 30 czerwca 2004 r.

Biuro organizacyjne konferencji: Instytut Architektury i Urbanistyki PŁ, Al. Politechniki 6, 90-924 Łódź, tel. (042) 631-35-45. Numer konta bankowego: 25 1240 3028 1111 0000 2822 2228 (z dopiskiem „Konferencja PRO-REVITA”).

III Zjazd ŁOIIB

Zgodnie z uchwałą Rady naszej Izby 24 kwietnia 2004 r. w dużej sali obrad Urzędu Miasta Łodzi odbył się III Zjazd Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa jako zjazd sprawozdawczy, którego zadaniem było podsumowanie dokonań z 2003 r. oraz przyjęcie planu pracy na 2004 r.

Zjazd rozpoczął się w drugim terminie – o godzinie 10.15 Przewodniczący Rady ŁOIIB dr inż. Andrzej B. Nowakowski dokonał uroczystego otwarcia i powitał delegatów oraz zaproszonych gości: prof. Zbigniewa Grabowskiego – prezesa Krajowej Rady PIIB, dr. inż. Jana Michajłowskiego – zastępcę Dyrektora Wydziału Rozwoju Regionalnego Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego, mgr. inż. Zbigniewa T. Maciejewskiego – Wojewódzkiego Inspek-

tora Nadzoru Budowlanego, mgr. inż. Krynę Korniak-Figę – przewodniczącą Krajowej Komisji Rewizyjnej PIIB oraz mgr. inż. arch. Marka Ciepluchę – zastępcę przewodniczącego Rady Łódzkiej Okręgowej Izby Architektów.

Obradom III Zjazdu przewodniczył mgr inż. Zbigniew Cichoński. Nad sprawnym przebiegiem czuwały komisje zjazdowe: Komisja Wyborcza, Komisja Mandatowo-Skrutacyjna i Komisja Uchwał i Wniosków. Przed

rozpoczęciem obrad minutą ciszy uczczono pamięć zmarłych 23 członków naszej Izby.

Warto podkreślić, że zarówno Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego, jak i Zastępca Dyrektora Wydziału Rozwoju Regionalnego oraz zastępca przewodniczącego ŁOIA pozytywnie ocenili w swych wystąpieniach dotychczasową współpracę z naszą Izbą. Dr inż. Jan Michajłowski zwrócił uwagę na ostatnią propozycję Urzędu – podjęcia wspólnych działań w celu należytego i sumiennego wykonywania zawodu przez członków izb. Zastępca Dyrektora Wydziału Rozwoju Regionalnego ŁUW zwrócił zebrany uwagę na oznaki ożywienia inwestycji w naszym regionie (budowa firmy „Lek” w Strykowie i firmy „Hering” w Nowym Józefowie, początek realizacji projektu Manufaktura, planowane wkrótce rozpoczęcie centrum finansowo-księgowego firmy Philips, budowa autostrady A-2), które dają inżynierom wszystkich branż budowlanych powody do optymizmu. Zapewnił, że we współpracy z ŁOIIB jak i w załatwianiu indywidualnych spraw służby administracji architektoniczno-budowlanej Wojewody Łódzkiego będą wykazywały kompetencję i życzliwość.

Prof. Zbigniew Grabowski poinformował obecnych, iż PIIB uzyskała wszędzie właściwy poziom organizacji i w zasadzie izby przejęły już w pełni obowiązki przekazane przez państwo. Zwrócił uwagę na potrzebę ciągłego doskonalenia legislacji, ale i świa-

Sprawozdanie z działalności Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB w 2003 roku

Komisja Kwalifikacyjna Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa oraz Przewodniczący Komisji Kwalifikacyjnej zostali wybrani podczas I Zjazdu ŁOIIB w dniu 23 marca 2002 r. Trzynastoosobowa Komisja Kwalifikacyjna ukonstytuowała się 8 maja 2002 r., wybierając ze swego grona trzyosobowe Prezydium. Skład osobowy Komisji Kwalifikacyjnej dotychczas jest stały.

Zadania Komisji Kwalifikacyjnej są ustalone w Ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz.U. Nr 5 poz. 42 z 2001 r.).

Początkowy okres pracy to głównie działalność samokształceniowa. W 2002 r. Komisja nie posiadała obsługi administracyjnej. Biuro ŁOIIB było w stadium organizacji i od grudnia 2002 r. nowoprzyjęty pracownik z wykształceniem prawniczym obsługiwał Komisję Kwalifikacyjną w średnim wymiarze ½ etatu. Rosnąca systematycznie od początku 2002 r. ilość pracy biurowej wymusiła zwiększenie kadry administracyjnej obsługującej Komisję Kwalifikacyjną. Od października 2003 r. w pracy Komisji zaangażowane są 2 osoby w średnim wymiarze ¾ etatu.

W początkowym okresie niezbędne było aktywne włączenie się i śledzenie postępów w opracowywaniu i wdrażaniu do stosowania regulaminów normalizujących pracę Komisji Kwalifikacyjnej. Obecnie działa ona w oparciu o następujące ustalenia:

- Regulamin Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa;
- Regulamin Okręgowych Komisji Kwalifikacyjnych Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa;
- Regulamin powoływania członków zespołów kwalifikacyjnych i egzaminacyjnych w sprawach nadawania uprawnień budowlanych;
- Regulamin postępowania kwalifikacyjnego w sprawach nadawania uprawnień budowlanych;
- Regulamin przeprowadzania egzaminów i nadawania uprawnień budowlanych;
- Regulamin korzystania z centralnego zasobu pytań egzaminacyjnych na uprawnienia budowlane;
- Regulamin postępowania kwalifikacyjnego w sprawach nadawania tytułu rzeczoznawcy budowlanego.

Zgodnie z Regulaminem powoływania członków zespołów kwalifikacyjnych i egzaminacyjnych w sprawach nadawania uprawnień budowlanych, Przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej po zasięgnięciu opinii jej członków ustalił listę egzaminatorów. Na liście znajdują się 32 osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje zawodowe w siedmiu specjalnościach.

W 2003 roku odbyły się dwie sesje egzaminacyjne na uprawnienia budowlane. Pierwsza sesja egzaminacyjna odbyła się w dniach od 16 do 22 września, druga zaś w dniach od 8 do 11 grudnia. Na pierwszą sesję zostały powołane przez Przewodniczącego Komisji Kwalifikacyjnej trzy zespoły

domości legislacyjnej wśród członków izby, szczególnie w obliczu wejścia w życie wszystkich dyrektyw europejskich. W związku z wejściem do UE już wkrótce wszystkie przetargi będą ogłaszane we wszystkich państwach unijnych – rośnie więc konkurencja, a jednocześnie otwierają się dla nas nowe szanse. Niezbędna jest więc większa świadomość procedur, jakie towarzyszą przetargom (procedury FIDIC) i realizacji inwestycji. Krajowa Izba dąży do podpisania szeregu porozumień bilateralnych z innymi państwami UE gwarantujących wzajemne uznawanie uprawnień.

W części sprawozdawczej Przewodniczący Rady ŁOIIB omówił działalność Rady ŁOIIB w 2003 r. (sprawozdanie to opublikowaliśmy w poprzednim numerze „Kwartalnika Łódzkiego”). Swoje sprawozdania przedstawili także przewodniczący pozostałych organów ŁOIIB: Komisji Kwalifikacyjnej, Sądu Dyscyplinarnego, Komisji Rewizyjnej, Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej i skarbnik Rady ŁOIIB. Wszystkie sprawozdania zostały zatwierdzone przez Zjazd, a Radzie udzielono absolutorium.

Delegaci zaakceptowali przedstawiony przez przewodniczącego Rady ŁOIIB plan pracy na 2004 r., zakładający:

- realizację uchwał II oraz III Zjazdu ŁOIIB (w tym organizację nowych punktów informacyjnych i rozwój już istniejących),
- sprawy członkowskie (w tym prowadzenie listy członków naszej Izby i obsługa członków),
- kierowanie działalnością ŁOIIB (w tym realizacja budżetu na 2004 r.),
- sprawy organizacyjne (w tym przygotowanie III Zjazdu ŁOIIB, obsługa organizacyjno-prawna za pośrednictwem biura ŁOIIB organów ŁOIIB, udzielanie członkom ŁOIIB pomocy prawnej, zapewnienie sprawnego funkcjonowania biura ŁOIIB),
- działalność na rzecz podwyższenia kwalifikacji zawodowych członków ŁOIIB,
- działalność samopomocową,
- współpracę z organami administracji rządowej i samorządu terytorialnego oraz z jednostkami organizacyjnymi samorządu zawodowego inżynierów budownictwa

kwalifikacyjne i pięć egzaminacyjnych. W sesji tej wzięło udział 23 egzaminatorów członków Komisji Kwalifikacyjnych oraz wybranych wg specjalności spośród osób wpisanych na listę egzaminatorów Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB. Na drugą sesję egzaminacyjną powołano również trzy zespoły kwalifikacyjne oraz pięć egzaminacyjnych. W sesji tej wzięło udział 23 egzaminatorów. Na sekretarza w obu sesjach do poszczególnych zespołów kwalifikacyjnych oraz egzaminacyjnych byli powoływani pracownicy Biura ŁOIIB, z dwoma przypadkami obsady tej funkcji przez egzaminatorów uczestniczących w zespole egzaminacyjnym. Korzystnym rozwiązaniem dla pracy zespołów kwalifikacyjnych oraz egzaminacyjnych jest powoływanie na sekretarza pracownika biura ŁOIIB. Do egzaminów na pierwszą sesję egzaminacyjną zostało dopuszczonych po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego 75 osób, przystąpiło 55, a pozytywny wynik uzyskało 31 osób. Do drugiej sesji egzaminacyjnej dopuszczonych zostało 55 osób, 53 przystąpiły do egzaminu, a 38 osób zdało egzamin.

Komisja Kwalifikacyjna powołała Specjalistyczny Zespół Kwalifikacyjny dla potrzeb postępowania w sprawie nadawania tytułu rzeczoznawcy budowlanego. Zespół Specjalistyczny liczy 9 osób w różnych specjalnościach. Prawomocne decyzje Zespołu zapadają przy obecności, co najmniej czterech członków Zespołu w tym Przewodniczącego Zespołu lub Zastępcy Przewodniczącego Zespołu. Specjalistyczny Zespół Kwalifikacyjny rozpatrzył dwie kandydatury na rzeczoznawców budowlanych i zaopiniował pozytywnie do ostatecznej decyzji Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej.

Kierując się potrzebą opracowania jednolitego ogólnokrajowego programu egzaminu na uprawnienia budowlane oraz potrzebą jego uzgodnień z Głównym Inspektorem Nadzoru Budowlanego, Komisja Kwalifikacyjna ŁOIIB, będąc jednomyślna ze wszystkimi Komisjami Kwalifikacyjnymi Okręgowych Izb, upoważniła Krajową Komisję Kwalifikacyjną PIIB do wystąpienia do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego o zatwierdzenie „Szczegółowego programu egzaminu na uprawnienia budowlane” zgodnie z kompetencjami określonymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 30 grudnia 1994r. w § 10 ust. 4. Zatwierdzony „Szczegółowy program egzaminu” stanowił podstawę do zorganizowania dwóch sesji egzaminacyjnych w 2003 roku.

Odbyły się trzy szkolenia organizowane przez Krajową Komisję Kwalifikacyjną, we wszystkich uczestniczył Przewodniczący KK ŁOIIB, raz wspólnie z pracownikiem biura. Przewodniczący KK ŁOIIB brał udział we wszystkich posiedzeniach Rady ŁOIIB.

Bieżąca działalność KK to 6 posiedzeń plenarnych oraz 12 posiedzeń Prezydium KK oraz przyjęcie 22 uchwał. Członkowie KK opracowali zestawy pytań testowych na egzaminy ustne z centralnego zasobu pytań egzaminacyjnych.

Zarejestrowano w 2003 roku 439 książek praktyki zawodowej. Korespondencja Komisji Kwalifikacyjnej obejmuje w 2003 r. 338 pozycji. Większość zagadnień, z jakimi zwracają się członkowie ŁOIIB do KK, dotyczy zakresu uprawnień budowlanych już posiadanych oraz problematyki związanej z uzyskiwaniem uprawnień budowlanych.

Przewodniczący KK ŁOIIB ma stały dyżur w poniedziałki w godz. 15⁰⁰-17⁰⁰.

*Przewodniczący Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB
Wacław Sawicki*

Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej ŁOIB za 2003 rok

Komisja Rewizyjna będąca organem Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, określonym w art. 23 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. wykonuje obowiązki wynikające z ww. ustawy, przyjętego statutu Izby oraz uchwał zjazdowych. Podstawowe zadania Komisji Rewizyjnej to:

- kontrolowanie działalności statutowej i finansowej Okręgowej Izby,
- występowanie z wnioskiem o udzielenie absolutorium Radzie Okręgowej,
- składanie sprawozdań z działalności Komisji Okręgowemu Zjazdowi.

Skład osobowy Komisji w minionym okresie sprawozdawczym nie uległ zmianie. Dla przypomnienia, Okręgowa Komisja Rewizyjna działa w składzie: Sławomir Przesmycki (przewodniczący), Jolanta Orechwo (wiceprzewodniczący), Jerzy Jakubowski (sekretarz) oraz członkowie: Elżbieta Janeczek, Urszula Jakubowska, Leszek Przybył, Franciszek Widera.

W roku 2003 odbyło się 6 posiedzeń plenarnych w dniach 20.01, 17 i 24.03, 24.06, 22.09, 17.11. Frekwencja wynosiła średnio 90%. W posiedzeniach uczestniczył kol. Marian Lipkowski sprawujący z ramienia Krajowej Komisji Rewizyjnej nadzór nad Okręgową Komisją Rewizyjną. Dodatkowo odbyły się 3 posiedzenia robocze Prezydium Komisji, w tym jedno w poszerzonym składzie, w którym wzięli udział zaproszeni członkowie Rady na czele z Przewodniczącym oraz Główną Księgową mgr Elżbietą Fras (Biuro Ekonomiczno-Podatkowe mgr Elżbieta Fras). Przewodniczący Komisji uczestniczył we wszystkich posiedzeniach Prezydium i Rady ŁOIB.

W dniach 3-5.10.2003 r. cztery osoby z OKR brały udział w szkoleniu prowadzonym przez KKR w Krakowie

W dniach 23.06, 27.08 i 17.09.2003 r. Komisja przeprowadziła okresową kontrolę działalności Izby w zakresie gospodarki finansowej i administracyjno-biurowej. We wnioskach pokontrolnych zwracano uwagę na fakt znacznego przekroczenia kwoty przychodów nad wydatkami. Zdecydowany wpływ na tą sytuację miała ustalona przez Zjazd Krajowy Izby w 2002 r. wysokość składki członkowskiej. Kolejny Krajowy Zjazd w 2003 r., mimo sugestii wielu delegatów, utrzymał przyjęte zasady opłat członkowskich na kolejny okres. Nadwyżki finansowe Izby przechowywane są na lokatach terminowych w banku prowadzącym obsługę konta bankowego ŁOIB.

W zakresie podjętych przez II Zjazd ŁOIB uchwał kierunkowych stwierdzono, że Rada Okręgowa w pełni zrealizowała Uchwałę nr 3 dotyczącą spraw ubezpieczeniowych oraz nr 4 dotyczącą powoływania punktów informacyjnych w terenie.

W celu zbadania prawidłowości pracy Izby i jej organów w okresie sprawozdawczym Komisja Rewizyjna przeprowadziła w miesiącu lutym i marcu bieżącego roku pełną kontrolę działalności: finansowej, księgowości, biura, Komisji Kwalifikacyjnej, Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej.

Zakres kontroli finansowej obejmował: prowadzenie ksiąg rachunkowych, deklaracji podatkowych i ZUS, list płac, wyciągów bankowych.

W wyniku kontroli stwierdzono, że sposób prowadzenia rachunkowości i amortyzacji środków trwałych jest zgodny z zasadami rachunkowości przyjętymi w ŁOIB. W zakresie kontroli księgowości obejmującej księgi środków trwałych, dokumentów pracowniczych, rozliczenia wynagrodzeń, realizacje zawartych umów zleceń i o dzieło, stwierdzono jedynie drobne uchybienia w oznaczeniach numerów inwentarzowych oraz brak potwierdzenia przeszkolenia podstawowego zatrudnionych pracowników. Zgodnie ze schematem organizacyjnym biura wszyscy pracownicy podlegają dyrektorowi, który ponosi odpowiedzialność materialną za sprzęt i wyposażenie stanowisk pracy.

Kontrola działalności Komisji Kwalifikacyjnej i Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej potwierdziła prawidłowość ich pracy. Kontrolowano między innymi sposób przechowywania pytań egzaminacyjnych, wprowadzonych zabezpieczeń, archiwizację dokumentów i dobór członków Komisji Egzaminacyjnych. Uchybień nie stwierdzono. Rzecznikowi Odpowiedzialności Zawodowej zasugerowano rozszerzenie działalności w sprawie szkoleń, informacji i czynności profilaktycznych. Sprawy dotyczące utrudnień w pracy zawodowej członków ŁOIB winny znaleźć większe odbicie w wydawanym piśmie – „Kwartalniku Łódzkim”.

Oceniając działalność Rady ŁOIB w okresie sprawozdawczym, Komisja Rewizyjna stwierdza, że była ona prowadzona w sposób właściwy i zgodny z przyjętym statutem Izby oraz uchwałami II Zjazdu. W związku z powyższym Komisja stawia wniosek o przyjęcie przedstawionego sprawozdania finansowego, w którym bilans po stronie aktywów i pasywów zamknął się kwotą 1 736 856,94 zł a wynik finansowy kwotą zysku netto w wysokości 938 851,06 zł, a także przyjęcie sprawozdania z działalności Rady i jej organów oraz udzielenie absolutorium za miniony okres sprawozdawczy.

Przewodniczący OKR
Sławomir Przesmycki

- i innych samorządów zawodowych, jak również ze stowarzyszeniami,
- wydawanie i kolportaż „Kwartalnika Łódzkiego”,
- powołanie Kół Zainteresowań.

Na wniosek delegatów podjęto 6 uchwał: **Uchwała nr 1** w sprawie zatwierdzenia sprawozdania z działalności Rady w 2003 roku oraz zatwierdzenia sprawozdania finansowego za lata 2002 i 2003; **Uchwała nr 2** w sprawie udzielenia absolutorium Radzie Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa; **Uchwała nr 3** dotycząca zatwierdzenia zgłoszonego przez Radę Izby budżetu ŁOIB na rok 2004; **Uchwała nr 4** dotycząca siedziby ŁOIB – zobowiązująca Radę ŁOIB do podjęcia działań w kierunku rozpoznania możliwości pozy-

Nowy Przewodniczący
Sądu Dyscyplinarnego ŁOIB
mgr inż. Grzegorz Rakowski

skania własnej siedziby na terenie miasta Łodzi; **Uchwała nr 5** w sprawie rozważenia możliwości powołania sądu arbitrażowego do rozpatrywania sporów między inwestorem a wykonawcą (III Zjazd ŁOIBB postanowił ww. wniosek skierować do zbadania przez biuro prawne Izby); **uchwała nr 6** w sprawie stopy podatku VAT w budownictwie – III Zjazd ŁOIBB zobowiązał delegatów ŁOIBB na III Krajowy Zjazd PIIB do zaprezentowania propozycji zmiany stopy podatku VAT na remonty budowlane w budownictwie mieszkaniowym z 22% do 0%.

Postanowiono także skierować do przeanalizowania do biura prawnego Izby a następnie zaprezentować Radzie ŁOIBB sprawę wymogów określanych przez różne instytucje, w tym banki, stawiane polskim inżynierom. Do biura ŁOIBB ma być także skierowany wniosek o zaskarżenie w całości Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska w sprawie kwalifikacji ogólnych i zawodowych wymaganych od osób wykonujących dokumentację hydrologiczną.

Delegaci zwrócili uwagę na pozytywny oddźwięk sporządzonego w ubiegłym roku „Stanowiska ŁOIBB w sprawie zróżnicowanej interpretacji niektórych przepisów Prawa budowlanego oraz wymagań wobec osób sporządzających projekty branż sieciowych oraz branży drogowej” – szereg sygnalizowanych wówczas problemów zostało pomyślnie uwzględnionych w nowelizacji Rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

III Zjazd ŁOIBB dokonał także wyboru nowego przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego (dotychczasowa przewodnicząca mgr inż. Małgorzata Jezierska złożyła rezygnację z tej funkcji) – został nim mgr inż. Grzegorz Rakowski, dotychczasowy członek Rady. W Radzie natomiast zastąpił go mgr inż. Jan Stocki – organizator punktu informacyjnego w Kutnie.

W obradach III Zjazdu ŁOIBB wzięło udział zaledwie 55,1% uprawnionych delegatów (98 spośród 178).

Renata Włostowska

Honorowi goście III Zjazdu ŁOIBB

Sprawozdanie z działalności Sądu Dyscyplinarnego ŁOIBB za 2003 rok

W roku sprawozdawczym 2003 Sąd Dyscyplinarny ŁOIBB działał w składzie: Małgorzata Jezierska – przewodnicząca, Andrzej Krzesiński – zastępca, Paweł Cichy, Piotr Garwolski, Tadeusz Gruszczyński, Bogusława Gutowska, Grzegorz Kokociński, Juliusz Kopytowski, Andrzej Lipiński, Grażyna Orzeł, Stanisław Propin, Janusz Skupiński, Krzysztof Werner, Stanisław Wojciechowski.

Nie zgłoszono żadnego postępowania. Sprawy zgłoszone z odpowiedzialnością zawodową oraz dyscypliną zawodową toczą się przed Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej.

*Przewodnicząca Sądu Dyscyplinarnego ŁOIBB
Małgorzata Jezierska*

Sprawozdanie z działalności Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIBB w 2003 r.

Na podstawie regulaminu Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa (§4 pkt. 3) informuję:

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej i jego 5 zastępców działa w składzie: Krzysztof Kopacz, Beata Ciborska, Zofia Kosz-Koszevska, Zbigniew Chortyński, Wojciech Hanuszkiewicz, Jan Lisowski.

W dniach 14-15.11.2003 odbyło się w Łodzi szkolenie zorganizowane przez ŁOIBB dla członków Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego i Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej pod tytułem „Zasady i tryb postępowania Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej oraz Sądów Dyscyplinarnych w praktyce oraz procedury prawne stosowane w ich orzecznictwie”.

W okresie 1.01.2003-30.12.2003 rozpatrywano w sumie 9 spraw, które wpłynęły do Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej.

*Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIBB
Krzysztof Kopacz*

Regulamin działalności samopomocowej w Łódzkiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa

§ 1.

1. Działalność samopomocowa w Łódzkiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa prowadzona jest w wykonaniu przepisów art. 8 pkt. 12 i art. 40 ust. 1 pkt. 3 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. nr 5, poz. 42 z późn. zm.) oraz § 18 Statutu Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w sposób określony w niniejszym regulaminie.
2. Działalność, o której mowa w ust. 1, jest prowadzona w formie pomocy finansowej udzielanej członkom Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w miarę możliwości finansowych Izby niezależnie od pomocy finansowej świadczonej przez Krajową Izbę Inżynierów Budownictwa.

§ 2.

1. Działalność samopomocowa w Łódzkiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa prowadzona jest przez Radę Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.
2. Pomoc finansowa udzielana jest na podstawie uchwały Prezydium Rady po uzyskaniu pozytywnej opinii Zespołu Rady do spraw Działalności Samopomocowej, zwany dalej „Zespołem”.
3. Rada Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa powołuje spośród swego grona przewodniczącego oraz co najmniej 4 członków zespołu na okres kadencji organów Izby.
4. Opinie zespołu zapadają większością głosów w obecności co najmniej 50% jego składu, w tym przewodniczącego. W razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego zespołu.
5. Posiedzenia zespołu zwołuje przewodniczący, w miarę potrzeb, nie rzadziej niż raz na kwartał kalendarzowy.

§ 3.

1. Tworzy się fundusz samopomocowy Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budow-

Oddajemy do Państwa rąk tekst „Regulaminu działalności samopomocowej w ŁOIIB” zatwierdzony przez Radę ŁOIIB na X posiedzeniu w dniu 18 lutego 2004 r.

Jak się okazało, tekst opracowywany kilka miesięcy przez Zespół Rady ŁOIIB ds. Działalności Samopomocowej i konsultowany na zebraniach Prezydium wymagał uwzględnienia opinii prawnika oraz uwag Komisji Rewizyjnej.

W związku z powyższym nie zdążyliśmy go opublikować w poprzednim numerze naszego kwartalnika, jak zapowiadaliśmy, ale czynimy to teraz.

nictwa, zwany dalej „funduszem”, na który składają się:

- 1) środki każdorazowo określone w budżecie Izby;
  - 2) środki niewykorzystane w latach poprzednich;
  - 3) darowizny oraz zapisy osób fizycznych i prawnych.
2. Nieściągalne zadłużenia z tytułu pożyczek udzielonych członkom Izby mogą być pokrywane z rezerwy budżetowej Izby.

§ 4.

1. Do korzystania z pomocy finansowej z funduszu uprawnieni są członkowie Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, a w przypadku zapomogi pośmiertnej małżonek, małoletnie dzieci oraz inne osoby pozostające pod opieką zmarłego członka Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.
2. Warunkiem przyznania pomocy finansowej jest co najmniej roczny staż członkowski w Izbie.
3. Do stażu, o którym mowa w ust.2, nie wlicza się okresów zawieszenia członkostwa w Izbie dłuższych niż 6 miesięcy.

§ 5.

Pomoc finansowa z funduszu przyznawana jest w formie bezwrotnej zapomogi lub zwrotnej pożyczki nie częściej niż raz na 2 lata.

§ 6.

1. Proponowaną wysokość zapomogi lub pożyczki ustala Zespół indywidualnie dla każdego wnioskodawcy, w zależności od okoliczności uzasadniającej świadczenie i od stanu funduszu.
2. Maksymalną wysokość zapomóg i pożyczek z funduszu określa corocznie Rada Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, podejmując na wniosek Zespołu stosowną uchwałę i podając jej treść do wiadomości członków Izby.

§ 7.

1. Pomoc finansowa udzielana jest, na wniosek uprawnionego do uzyskania pomocy lub dwóch członków Izby.
2. Wnioski o zapomogi oraz przyznanie pożyczki wraz z wymaganymi dokumentami należy składać w biurze Izby.
3. Wniosek o przyznanie pomocy finansowej powinien zawierać:
  - 1) uzasadnienie;
  - 2) udokumentowanie wydarzenia losowego oraz określonych regulaminem przesłanek uzasadniających uzyskanie pomocy finansowej;
  - 3) w przypadku pożyczki - wskazanie poręczycieli spośród członków Izby.
4. Wzór wniosku stanowi załącznik nr 1 do regulaminu.
5. W przypadku pożyczki jej wysokość i tryb spłacania określa się w umowie.
6. Wzór umowy stanowi załącznik nr 2 do regulaminu.

§ 8.

Obsługę administracyjną, prawną oraz finansowo-księgową działalności samopomocowej zapewnia biuro ŁOIIB.

.....
 (Nazwisko i imię członka ŁOIB)

.....
 (Nazwisko i imię wnioskodawcy)*

.....
 (Adres zamieszkania)

.....
 (Adres zamieszkania wnioskodawcy)*

.....
 (Nr ewidencyjny członka ŁOIB)

.....
 (Stopień pokrewieństwa wnioskodawcy)*

.....
 (Nr konta bankowego)

Prezydium Rady ŁOIB
 Pl. Komuny Paryskiej 5a
 90-007 Łódź

**WNIOSEK
 o udzielenie zapomogi (pożyczki)***

1. Proszę o udzielenie zapomogi (pożyczki)¹ w wysokości

.....

2. Uzasadnienie:

.....

.....

.....

3. W załączeniu przedkładam następujące dokumenty:

.....

.....

.....

Upředzony(a) o odpowiedzialności karnej z art. 233 Kodeksu Karnego oświadczam, że powyższe dane podałem(am) zgodnie ze stanem faktycznym.

.....
 Podpis wnioskodawcy

4. Wniosek Zespołu Rady ŁOIB ds. Działalności Samopomocowej

.....

.....

.....

Podpisy członków Zespołu:

Przewodniczący .....

Członkowie .....

.....

5. Decyzja Prezydium Rady ŁOIB

.....

.....

.....

Podpis .....

7. Adnotacje:

.....

.....

.....

.....
 * niepotrzebne skreślić

Spotkanie z jubilatami

31 marca br. w siedzibie naszej Izby miała miejsce niecodzienna uroczystość – gościliśmy w tym dniu dwóch najstarszych członków ŁOIB: pp. mgr. inż. Wacława Filipowicza i inż. Eugeniusza Miarkę. Wydarzenie to zaowocowało dwoma ciekawymi wywiadami, które prezentujemy poniżej.

Zdajemy sobie sprawę, że niemożliwością jest wierne odtworzenie na kilku stronach historii 85 lat życia i ponad 60 lat pracy zawodowej – słowa bowiem nie są w stanie wyrazić złożoności każdej sprawy. Tekst poniższego wywiadu jest więc tylko skromną próbą zwrócenia Państwa uwagi na postacie i dorobek zawodowy naszych Szacownych Jubilatów.

Wacław Filipowicz

Kiedy i dlaczego zdecydował się pan na ten zawód?

Muszę przyznać, że poszedłem na Politechnikę Warszawską w 1936 r. trochę na próbę. Miałem 17 lat, byłem bardzo młody, najmłodszy w klasie. Maturę zdawałem w znakomitym gimnazjum im. M. Kopernika, więc wydawało się, że mogę spróbować i zobaczymy czy się dostanę i czy kierunek będzie mi odpowiadał. Wyniki w czasie studiów, przyjaźnie, które zawarłem z kolegami z różnych stron kraju – przesądziły sprawę. Byłem zresztą zauroczony kolegami z Wileńszczyzny, którzy przyjechali do Warszawy na studia – to ludzie o zupełnie innej mentalności niż ci ze środkowej Polski. Może słusznie powiedział kiedyś o nich, o Wileńszczyźnie, Piłsudski, że w Polsce, tak jak w obwarzanku, najwartościowsze jest to, co na obrzeżach.

Na pewno nie bez wpływu na decyzję o wyborze zawodu był fakt, że mój ojciec był inżynierem, pracował w Łodzi w Przedsiębiorstwie Wodociągów i Kanalizacji przez wiele lat. Był inspektorem sieci i cieszył się powszechnym szacunkiem. Ostatecznie wybrałem więc budownictwo. Z tym, że mam wyraźne upodobanie do humanistyki. Piękno słowa, piękno naszej mowy, poezja – pasjonowały mnie od zawsze. Jeszcze dziś potrafię się wzruszać poezją ks. Twardowskiego, Verleine'a, Tuwima czy Puszkina.

Moi rodzice poznali się w Petersburgu, tam się pobrali przed pierwszą wojną światową i tam się urodziłem. W Petersburgu była katolicka parafia polska pw. św. Katarzyny, tam skupiała się Polonia i tam zostałem ochrzczony przez księdza Budkiewicza, który później został stracony w więzieniu na Łubiance.

Po podpisaniu traktatu z Rosją sowiecką w Rydze Polacy mieli prawo optować na rzecz Polski, jeżeli chcieli wracać do kraju. Wtedy rodzice z trójką dzieci – z siostrą, ze mną i z bratem – przyjechali do kraju. Początkowo ojciec zatrzymał się w Warszawie. Kiedy kolega ojca z Petersburga z Instytutu Cywilnych Inżynierów – inżynier Stułkowski (który wtedy był w Łodzi naczelnym inżynierem „Wodociągów i Kanalizacji”) – zaproponował ojcu pracę, przyjechaliśmy do Łodzi.

A studia skończył pan w Warszawie?

Tak, w Warszawie, w Łodzi nie było przecież przed wojną Politechniki. Pojechałem do Warszawy w 1936 r. i rozpocząłem studia na Wydziale Inżynierii Politechniki Warszawskiej. Studia przerwała wojna. W czasie okupacji byłem aresztowany i z Radogoszcza wysłany do obozu koncentracyjnego w Dachau.

I kiedy pan wrócił stamtąd?

Stosunkowo dość wcześnie, po kilku miesiącach. W wyniku starań Ambasady Szwedzkiej (matka moja była Szwedką) o uwolnienie mnie z obozu zostałem warun-

Eugeniusz Miarka (z lewej) i Wacław Filipowicz (z prawej)

kowo zwolniony. Może też pomogło oświadczenie miejscowego Niemca, że ocaliłem go przed pogromem.

A co było po wojnie?

Po zakończeniu wojny pracowałem początkowo w Urzędzie Ziemskim w Łodzi jako instruktor budownictwa, a od lipca 1945 do maja 1946 jako kierownik robót w Komitecie Odbudowy Bałut. W 1946 r. powróciłem na studia w Politechnice Warszawskiej. Pracę dyplomową wykonywałem łącznie z moim przyjacielem Ludwikiem Szaniawskim u prof. W. Żenczykowskiego. Po ukończeniu studiów w 1948 r. uzyskałem dyplom magistra inżyniera budownictwa. Pracę rozpocząłem w Warszawie w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, nadzorując budowy obiektów sanatoryjnych. Ale to trwało krótko i w styczniu 1950 r. przenieśliśmy się do Łodzi, gdzie podjąłem pracę.

Jak później przebiegała pana kariera zawodowa?

Podjąłem pracę w Biurze Projektów Miastoprojekt Łódź. Przez wiele lat (1950-1979) pracowałem w projektowaniu konstrukcji w wielu biurach projektów jako starszy projektant, weryfikator, kierownik zespołu, główny specjalista ds. konstrukcji. Wykonałem w tym czasie wiele znaczących projektów konstrukcji, jak np. projekt przędzalni cienkoprzędnej Zakładów w Łodzi (dawniej Scheiblera i Grohmana) stanowiący ciekawe rozwiązanie przekrycia hali prze-

mysłowej cienkościennymi sklepieniami (nie został zrealizowany). Opracowałem także projekt konstrukcji Centralnych Magazynów Importowych „Textilimport” w Łodzi (o kubaturze 300 000 m³) i pełniłem nadzór nad jego realizacją. Praca została doceniona przez Ministerstwo Handlu Zagranicznego.

Wykonałem projekt konstrukcyjny iglicy – pomnika ofiar Radogoszcza. Zaprojektowany przez rzeźbiarza prof. Łodzia monument został w piśmie „Projekt” określony jako wyróżniające się opracowanie projektowe.

W swoim dorobku zawodowym mam wiele ekspertyz i opinii technicznych. Obok pracy projektowej i opiniodawczej prowadziłem kilka eksponowanych budów. W latach 1952-1959 byłem kierownikiem zarządu i naczelnym inżynierem budowy Hali Sportowej w Łodzi. Złożona specyfika konstrukcyjna całego założenia, a w szczególności fundowanie na gruntach o bardzo zróżnicowanej nośności stanowiło istotne zagadnienie inżynierskie. Założono siatkę punktów pomiarowych dla umożliwienia badania i kontroli osiadań w czasie. W latach 1961-1967 pełniłem funkcję pełnomocnika i koordynatora PRN w Łodzi ds. budowy Teatru Wielkiego – w końcowej fazie realizacji obiektu. Budowa Teatru Wielkiego w Łodzi została wyróżniona nagrodą I-go stopnia Ministra Budownictwa i Ministra Kultury. Po pożarze zabytkowej katedry w Łodzi (maj 1971) uczestniczyłem w opracowaniu zabezpieczenia obiektu, projektu odbudowy i łącznie z doc. Januszem Medwadowskim projektu nowej wieży nad nawą główną. Opracowałem metodę rekonstrukcji sklepień, przywrócenia ich do pierwotnego kształtu w miejscach gdzie uległy zniszczeniu. W 1975 r. w ramach remontu wieży wymieniono część stalowych skordowanych elementów i wykładziny betonowej na ażurach konstrukcji stalowej.

Sprawowałem także przez wiele lat nadzór techniczny i koordynację prac przy budowie kościoła o.o. Orionistów w Zduńskiej Woli. Jest to obiekt przekryty ramą żelbetową o rozpiętości 56 m. ze ściągami sprężonym i płatwami z drewna klejonego.

W latach 1956-1967, niezależnie od pełnionych funkcji zawodowych, pracowałem

początkowo jako adiunkt, a później starszy wykładowca w Zakładzie Budownictwa Ogólnego na Wydziale Budownictwa Politechniki Łódzkiej. W 1975 r. uzyskałem specjalizację zawodową inżyniera I stopnia w zakresie projektowania konstrukcji budowlanych, a w 1981 specjalizację II stopnia.

Poza sprawami zawodowymi i dydaktyką zajmowałem się pracą społeczną, w szczególności w Polskim Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Obok różnych funkcji w Łódzkim Oddziale PZITB uczestniczyłem w Zespole Rzeczoznawców, w komisji egzaminacyjnej na uprawnienia budowlane, byłem także sędzią kolegiatnym PZITB w rozstrzyganiu wielu konkursów. W latach 1963-1981 pełniłem nieprzerwanie funkcję wiceprzewodniczącego Zarządu Głównego PZITB. Jestem członkiem Komitetu Nauki PZITB.

Za działalność zawodową i społeczną zostałem wyróżniony m.in. Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderem Odrodzenia Polski oraz odznaczeniami stowarzyszeniowymi, resortowymi i regionalnymi. W 1984 Krajowy Zjazd Delegatów w Lublinie nadał mi godność członka honorowego PZITB.

Jak zmieniła się sytuacja inżyniera budownictwa na przestrzeni tych kilkudziesięciu lat? Jak to wyglądało z pana perspektywy kiedyś, a jak wygląda dziś?

Przede wszystkim bezpośrednio po wojnie budowało się dużo przy jednoczesnym braku pełnowartościowej, uprawnionej, wykwalifikowanej kadry. Przez cały czas okupacji nie przybywało tej kadry, natomiast w wyniku prześladowań przez Niemców i bolszewików ubywała bardzo znaczna jej część. W związku z tym byliśmy rozchwytywani. Obecnie politechniki, które są we wszystkich większych miastach, kończy co roku ogromna rzesza ludzi, która przy ograniczonym budownictwie ma trudności z włączeniem się do zawodu. W tej chwili doszła nowa technika obliczeń, która znakomicie ułatwia i skraca rozwiązywanie skomplikowanych układów konstrukcyjnych czy wymiarowanie elementów. Absolwenci Wydziału Budownictwa PŁ pracę znajdują najczęściej w Warszawie, bo tam się dużo buduje. W Łodzi buduje się

trochę małych domków na obrzeżach miasta, natomiast w centrum niewiele się dzieje. Łódź zostaje wyraźnie w tyle w stosunku do innych miast. Uważam, że moi synowie (starszy z nich jest tak jak ja konstruktorem, młodszy architektem) mieli nieporównywalnie cięższe warunki startu niż ja, ale znacznie łatwiejsze niż ci, co kończą studia dzisiaj. A jednak nowe pokolenie, tj. moich wnuków, garnie się, no, może nie do konstrukcji, ale do architektury. Jest w tym jakiś sens, może urok tego zawodu, chęć wyjścia na spotkanie potrzebom ludzkim, wymaganiom czy marzeniom...?

Ma pan też za sobą doświadczenia związane z pracą wykładowcy i egzaminatora. Jak ocenia pan obecny egzamin na uprawnienia budowlane?

Uczestniczyłem w egzaminach na uprawnienia od 1963 roku do 2002 z przerwą w okresie kiedy egzaminy były zniesione, a wydawano uprawnienia tylko na podstawie praktyki. Zawsze wymagaliśmy od zdających wykazania się gruntowną znajomością zawodu. Pytaliśmy na egzaminie z zasadniczych spraw: z żelbetu, drewna, konstrukcji murowych i stalowych, organizacji budowy, materiałów, przepisów BHP. Zdający ciągnęli pytania i musieli z pełną świadomością odpowiedzieć, jak by się zachowali w takim czy innym przypadku jako fachowcy. Na podstawie odpowiedzi u poszczególnych egzaminatorów, tj. konstruktora, architekta, instalatora, elektryka i prawnika, Komisja podejmowała decyzję czy dać im uprawnienia. Natomiast w tej chwili egzamin na uprawnienia został skrócony do spraw prawnych. Wydaje mi się, że trzeba rozważyć, czy nie powinno się jednak egzaminować z podstawowych norm i z podstawowych aktów prawnych ściśle technicznych, tak jak było przez wiele lat. W tej chwili wychodzący z uprawnieniami ludzie będą słabiej przygotowani niż poprzednie roczniki. A przecież powinni być przygotowani lepiej i powinni być ugruntowani w tym zawodzie w sposób nie budzący wątpliwości. Teraz w komisji zasiada jeden konstruktor i nie ma on właściwie w tym

nowym egzaminie o co pytać. Czy to jest właściwa droga? To jest odczucie wielu kolegów, którzy dawniej mieli z tym do czynienia, bo w zawodzie konstrukcyjnym, gdzie każde zaniedbanie niesie za sobą niebezpieczeństwo awarii, nieszczęścia, katastrofy, jest bardzo ważne, żeby temu zapobiec. Szkoła przecież uczy tylko podstawowych zasad, pokazuje jak i gdzie czego szukać, ale nie uczy tego, jak ten zawód pełnić i jak odpowiadać za to, co się robi.

A czy dzisiaj jeszcze pan pracuje zawodowo?

Jestem członkiem Izby dlatego, że mam nadzór nad budową kościoła, i nie mogę się narazić na to, że przyjdzie ktoś i spyta, jakim prawem pełnię nadzór. Muszę być do tego uprawniony. Poza tym jestem od kilkunastu lat członkiem Komisji ds. Konserwatorsko-Budowlanych Archidiecezji Łódzkiej, która opiniuje wszystkie zamierzenia kurii w zakresie powstawania nowych kościołów, kaplic czy ich wyposażenia. Poza tym jestem rzeczoznawcą budowlanym Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi w specjalności konstrukcyjno-budowlanej.

Starożytni powiadali o wieku, który pan osiągnął, że to wiek mądrości. Patrząc na życie z takiej perspektywy, co pan mógłby powiedzieć swym młodszym kolegom inżynierom?

Przede wszystkim – jeżeli się człowiek czegokolwiek podejmuje, to niech stara się robić jak najlepiej, najsolidniej, najmądrzej. To jest sprawa podstawowa. Trzeba mieć pewną dyscyplinę wewnętrzną. Nie można przeżyć życia nie zostawiając nic po sobie. Trzeba się do czegoś przyłożyć i coś po sobie zostawić. Uważam, że jest ważne, żeby człowiek patrząc wstecz mógł powiedzieć: no, może to i tamto zrobiłem niedobrze, ale to i to wyszło mi w sumie nieźle. Nie musi być bardzo dobrze, ale żeby wyszło chociaż nieźle, żebym mógł być zadowolony z siebie. Ale wymagając czegokolwiek od innych trzeba również wymagać od siebie. W każdej sytuacji trzeba zachować poczucie przyzwoitości. Pamiętaj, że ktoś ci zaufa. I trzeba mieć odwagę mówienia prawdy – chociaż w sprawach zawodowych.

Eugeniusz Miarka

Jak długo pracuje pan w zawodzie?

W sumie ponad 60 lat. Na początku pracowałem jako cieśla w niemieckiej firmie budowlanej Hans Kirsch Bunsted (od 1940 do 1942 r.). Miałem wtedy 19-20 lat. Najpierw układałem podłogi w mieszkaniach, które Niemcy dostawali po wysiedlonych Polakach w okolicach Łodzi, Pabianic i Łęczycy. W 1942 roku przenieśliśmy się do firmy Karla Dawida, która miała siedzibę w Łodzi. Była to także firma niemiecka zajmująca się wysokim i niskim budownictwem i pełniłem tam funkcję pisarza budowlanego, pracowałem na budowach i pisałem raporty. Oczywiście, wszystko trzeba było opisywać po niemiecku. Języka nauczyłem się 5 lat w szkole, ale najlepsza nauka była właśnie w firmie, bo majstrowie byli Niemcami i nie znali polskiego. Z początku mi to szło opornie, ale później nie było problemu.

W czasie wojny budowaliśmy m.in. schrony, rowy przeciwlotnicze (np. w parku kolejowym przy Dworcu Fabrycznym jest jeszcze taki zygzak, dziś już zarośnięty). Ale to wszystko zostało potem zasypane. Potem stawiałem na ulicach i w piwnicach pomieszczenia przeciwlotnicze. Na ulicach były ustawiane także kręgi z wbetonowanym dnem. To stało tak na wszelki wypadek, ażeby w razie nalotu ewentualnie skorzystać z wody, która tam była gromadzona. W czasie wojny budowałem także na Radogoszczu osiedle dla berlińczyków, którzy mieli tam zamieszkać po zbombardowaniu Berlina. Ale oczywiście żaden berlińczyk tam się nie osiedlił. To były takie dwurodzinne budyneczki i tam zamieszkali po wojnie Polacy. Dzisiaj większość z nich już została zburzona. I tak to wyglądało.

A co przywiodło pana do Łodzi?

Przede wszystkim praca. Tutaj także uczyłem się. Urodziłem się natomiast w Woli Wężykowej położonej na trasie między Łaskiem a Widawą. Jestem najstarszy, mam jeszcze dwie młodsze siostry – jedną

w Łodzi, a drugą w Australii (obie były wywiezione w czasie okupacji na roboty do Niemiec, po wojnie jedna siostra wróciła, a drugą odnalazłem dopiero jakieś 15 lat temu). W Łodzi także przed wojną w 1938 r. zdałem tzw. „małą maturę” w gimnazjum im. Stefana Żeromskiego. Do 1939 r. ukończyłem tutaj jeden rok liceum elektrycznego Państwowej Szkoły Przemysłowo-Technicznej.

Po wojnie zrobiłem w 1945 roku maturę w liceum im. Mikołaja Kopernika. To był taki pierwszy etap. Potem dokończyłem liceum elektryczne, a w 1951 korespondencyjne technikum budowlane w Warszawie. Mam więc w sumie trzy matury: maturę z Kopernika, z technikum elektrycznego i technikum budowlanego. Naukę kontynuowałem w Wieczorowej Szkole Inżynierskiej w Łodzi (Politechnika Łódzka), którą ukończyłem w 1956 r. Równocześnie pracowałem, żeby utrzymać żonę i dzieci.

A jak potoczyła się dalej pana kariera zawodowa?

Od 1945 roku do 1946 pracowałem w I Zakładach Przemysłowych nr 5 (to były dawne Zakłady Biedermanna na ul. Kilińskiego – późniejsze Zakłady Harna-ma). Przez jakiś czas byłem zatrudniony jako kreślarz w „Filmie polskim”, w biurze konstrukcyjnym (wykonywałem tam m.in. rysunki filmowych aparatów projekcyjnych). Następnie jakiś czas pracowałem w Biurze Odbudowy Bałut. W tym czasie zrealizowaliśmy m.in. budynek produkcji kwasu siarkowego dla Tomaszowa Mazowieckiego. Od 1948 do 1957 byłem zatrudniony w Biurze Projektowania Zakładów Włókienniczych kolejno jako projektant, kierownik zespołu i starszy projektant. W latach 1957-1958 pracowałem w Łódzkim Biurze Budownictwa Kolejowego – stawialiśmy stacje rozdzielcze i pomieszczenia dla kolejowej obsługi telefonicznej. Od 1958 pracowałem w Biurze Dokumentacji Technicznej Przemysłu Lekkiego a od 1968 do 1979 w Biurze Studiów i Projektów Przemysłu Włókienniczego. Uczestniczyłem wówczas w tworzeniu licznych projektów zakładów włókienniczych, dziewialni, tkalni czy ro-

szarni na terenie całego kraju. Potem pracowałem jeszcze w Dziale Realizacji Inwestycji tej firmy, byłem także rzeczoznawcą Urzędu Wojewódzkiego i biegłym Sądu Wojewódzkiego.

Jest pan nadal czynnym członkiem Izby. Czy nadal wykonuje pan swój zawód?

Tak. Wprawdzie ze względu na problemy ze wzrokiem nie robię już projektów, ale od czasu do czasu prowadzę jakiś nadzór lub udzielam konsultacji jako rzeczoznawca budowlany. W ostatnim czasie często prowadziłem też rozbiórki na terenie Łodzi.

Jak pan ocenia sytuację inżyniera kiedyś i dziś?

Przed wszystkim kiedyś jak się kończyło szkołę to można było dostać pracę, a dzisiaj młody człowiek kończy szkołę i nie ma zajęcia. Teraz trzeba skończyć kilka fakultetów żeby ewentualnie w coś trafić. Dziś wprawdzie jest dużo ułatwień technicznych, ale cóż z tego, kiedy są problemy z dostaniem pracy. Poza tym zarówno kiedyś jak i dziś w tym wszystkim ważne jest to, żeby chcieć. Bo jak się nie chce, to nic nie wychodzi.

Mając za sobą duże doświadczenie co mógłby pan powiedzieć swym młodszym kolegom inżynierom?

Ważne jest żeby to co się robi miało jakiś sens, żeby widzieć ten sens. A poza tym trzeba do tego zawodu podchodzić odpowiedzialnie, nie można lekceważyć pracy, bo z jednej strony odpowiada się za niedociągnięcia przed swoim sumieniem, a z drugiej – można się też dostać do więzienia. To jest ważne w naszym zawodzie, bo przecież w budowanych przez nas obiektach mieszkają i pracują ludzie i odpowiadamy za poniesiony przez nich z tytułu naszych niedociągnięć uszczerbek na zdrowiu. Poza tym, trzeba mieć na uwadze, że aby coś naleźycie wykonać, trzeba dysponować odpowiednią wiedzą i nie można tego lekceważyć.

Rozmawiała: Renata Włostowska

Czy normy projektowania konstrukcji są obowiązujące?

Od pewnego czasu w środowisku projektantów pojawiają się sprzeczne informacje na temat obowiązywania Polskich Norm, w tym podstawowych norm konstrukcyjnych. Stosując konsekwentnie zasadę, że w razie jakichkolwiek wątpliwości najlepiej jest sięgnąć do materiałów źródłowych, zajrzyjmy do obowiązującej od 1 stycznia 2003 r. ustawy z 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz. U. nr 169, poz. 1386).

Otóż z art. 5 ust. 3 tej ustawy dowiadujemy się, że „stosowanie Polskich Norm jest dobrowolne” a ponadto, w art. 6 dodano, że przepis ten odnosi się „również do innych niż Polskie Normy dokumentów normalizacyjnych zatwierdzonych przez krajową jednostkę normalizacyjną”.

Pozornie wydawałoby się, że sprawa jest jasna, jednak natychmiast pojawiają się pewne wątpliwości. Jeżeli zatem stosowanie Polskich Norm jest dobrowolne, to dlaczego osoby ubiegające się o uprawnienia budowlane muszą podczas egzaminu wykazać się znajomością tychże norm? Nie mówiąc już o studentach wydziałów budowlanych politechnik, którzy przecież zmuszani są do zaznajomienia się przynajmniej z niektórymi normami i to nie tylko polskimi.

Wróćmy jednak do projektantów konstrukcji, którzy mają już za sobą, przeważnie zresztą od dość dawna, oba te etapy kariery zawodowej. Postępując zatem nadal zgodnie z przyjętą na wstępie zasadą korzystania ze źródłowych aktów prawnych, zajrzyjmy do naszej „budowlanej konstytucji”, za jaką chyba można uznać ustawę z 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016, z późn. zm.), która reguluje wszelkie sprawy związane z projektowaniem, budową, utrzymaniem i rozbiórką obiektów budowlanych. Z art. 5 ustawy Prawo budowlane wynika, że obiekt budowlany należy „projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasada-

mi wiedzy technicznej”. Natomiast z art. 7 dowiadujemy się, że do przepisów techniczno-budowlanych zalicza się m.in. warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane i ich usytuowanie. Wynika stąd, że należy sięgnąć do Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. nr 75, poz. 690).

Wszystko wskazuje na to, że problem ostatecznie wyjaśni nam lektura treści paragrafu 204. tego rozporządzenia, w którego ustępie 1. stwierdzono: „konstrukcja budynku powinna spełniać warunki zapewniające nieprzekroczenie stanów granicznych nośności oraz stanów granicznych przydatności do użytkowania w żadnym z jego elementów i w całej konstrukcji”. Po czym w ustępie 4. dodano, że „warunki bezpieczeństwa konstrukcji, o których mowa w ustępie 1., uznaje się za spełnione, jeżeli konstrukcja ta odpowiada **Polskim Normom dotyczącym projektowania i obliczania konstrukcji**”.

Wydaje się zatem oczywiste, że w tej sytuacji konstruktorzy będą nadal korzystać z Polskich Norm dotyczących projektowania i obliczania konstrukcji, pomimo że formalnie nie są one normami obowiązującymi (zresztą większość z nich została już w poważnym stopniu dostosowana do europejskich norm konstrukcyjnych, tzw. eurokodów, EC).

A o tym, że jeszcze długo będziemy korzystać z sumy wiedzy i doświadczeń zawartych w Polskich Normach ostatecznie upewniłem się po przeczytaniu art. 33 ust. 3 ustawy z 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, którego treść pozwolę sobie przytoczyć po dokonaniu pewnych skrótów:

„Do wniosku o pozwolenie na budowę obiektów budowlanych (...), których projekty budowlane zawierają nowe, niespraw-

ciąg dalszy na stronie 22

SZKOLENIA

na które zapraszamy członków ŁOIIB

CZAS	MIEJSCE	PROBLEMATYKA
17 czerwca br., godz. 16.00-20.00	Sala konferencyjna Hotelu Akademickiego, ul. Warszawska 9a, Łowicz	Znowelizowana ustawa Prawo budowlane oraz wybrane zagadnienia z procedury administracyjnej. Stan prac przy dostosowywaniu polskiego Prawa budowlanego do reguł obowiązujących w Unii Europejskiej.
18 czerwca 2004 r. godz. 16.00-20.00	Dom Technika, ul. Armii Krajowej 24a, Piotrków Trybunalski	Prawo wodne i przepisy wykonawcze z nim związane
24 czerwca br. godz. 16.30	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej, Al. Politechniki 6	CZwartkowe SPOTKANIA NA POLITECHNICE (VI). „Wybrane problemy dotyczące nowej normy PN-B-03264:2002 – część II”
25 czerwca 2004 r. godz. 14.00-17.00	Sala kinowa, ul. Mościckiego 6 Tomaszów Mazowiecki	Znowelizowana ustawa Prawo budowlane oraz wybrane zagadnienia z procedury administracyjnej. Stan prac przy dostosowywaniu polskiego Prawa budowlanego do reguł obowiązujących w Unii Europejskiej.
9-10 lipca 2004 r. godz.: 16.00-19.00 (9 VII) i 9.00-13.00 (10 VII)	Sala konferencyjna NOT, Pl. Komuny Paryskiej 5a, Łódź	Zagrożenia spowodowane występowaniem pól elektromagnetycznych oraz stan polskich przepisów prawnych z tym związanych na tle przepisów unijnych
30 września 2004 r. godz. 16.30	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej, Al. Politechniki 6	CZwartkowe SPOTKANIA NA POLITECHNICE (VII). „Wykonywanie maszynowych konstrukcji żelbetowych”

Ze względu na ograniczoną liczbę miejsc o udziale decyduje kolejność zgłoszeń, których należy dokonywać w biurze ŁOIIB lub telefonicznie: (042) 632 97 39, względnie faksem: (042) 630 56 39 lub e-mailem: lod@piib.org.pl. Dla członków ŁOIIB wszystkie szkolenia są bezpłatne.

Zapraszamy członków Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa na

„Czwartkowe spotkania na Politechnice”

**cykl bezpłatnych szkoleń, które odbywają się w ostatni czwartek miesiąca przez 9 miesięcy 2004 roku
(nie będzie szkoleń w lipcu, sierpniu i grudniu)**

**Miejsce: audytoria Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej,
Al. Politechniki 6 (I piętro). Czas: od godziny 16.30 do 20.00 (z przerwą na podwieczorek).**

dokończenie ze strony 21

dzone w krajowej praktyce, rozwiązania techniczne, nie znajdujące podstaw w przepisach i **Polskich Normach**, należy dołączyć specjalistyczną opinię wydaną przez

osobę fizyczną lub jednostkę organizacyjną wskazaną przez właściwego ministra”.

Przy okazji lektury ustawy o normalizacji można się dowiedzieć, że począwszy od 1 stycznia 2003 r. „zaprzestaje się prowadzenia zbioru norm branżowych, a

istniejące zbiory zostaną zarchiwizowane przez Polski Komitet Normalizacyjny, który jest państwową jednostką organizacyjną”.

Andrzej B. Nowakowski

Komunikat Koła Projektowania Budowlanego

Informujemy, że 26 marca 2004 r. odbyło się inauguracyjne spotkanie Koła Projektantów

Koło ma na celu zrzeszenie inżynierów wszystkich branż, zainteresowanych wymianą doświadczeń oraz rozwiązywaniem wszelkiego rodzaju problemów związanych z działalnością projektową.

W dniu 2 kwietnia 2004 r. ustanowiono zarząd koła w składzie:

- mgr inż. Ryszard Bugno – przewodniczący
- inż. Zbigniew Stanisław Mikuła – zastępca przewodniczącego
- mgr inż. Przemysław Solarek – sekretarz
- mgr inż. Piotr Kubicki – członek zarządu
- mgr inż. Krzysztof Florczak – członek zarządu

Cele i zadania Koła:

1. podnoszenie prestiżu zawodowego zawodu projektanta,
2. pomoc projektantom, członkom ŁOIIB w nawiązywaniu wzajemnych kontaktów i podejmowaniu współpracy,

3. wymiana doświadczeń zawodowych pomiędzy projektantami,

4. inspirowanie i podejmowanie działań zmierzających do doskonalenia procesu projektowego oraz wdrażania postępu naukowo-technicznego,

5. ochrona praw projektantów,

6. działanie na rzecz ochrony zawodu i wspomaganie projektantów w postępowaniu administracyjnym,

7. popularyzowanie i uświadamianie ogółowi społeczeństwa znaczenia problemów środowiska projektantów, ich trudu i odpowiedzialności,

8. rozwiązywanie wszelkiego rodzaju problemów związanych z działalnością projektową.

Podczas kolejnych spotkań będą dyskutowane następujące tematy:

- organizowanie i dofinansowanie szkoleń przez ŁOIIB,

- sposób prezentacji i szybkiego dostępu do informacji naukowo-technicznych na stronach internetowych ŁOIIB,

- obniżenie kosztów sprzętu komputerowego i specjalistycznego oprogramowania dla osób zajmujących się projektowaniem,

- zorganizowanie ogólnodostępnego forum dyskusyjnego na stronie internetowej ŁOIIB,

- wycena prac projektowych w kontekście odpowiedzialności zawodowej oraz wycen prac architektonicznych.

Zachęcamy wszystkich zainteresowanych podniesieniem rangi zawodu inżyniera do wyrażania własnych opinii oraz zgłaszania postulatów. Zorganizowane działanie umożliwi nam efektywniejsze gospodarowanie środkami finansowymi na cele, które sami będziemy mogli określać.

Mamy nadzieję, że przedstawiona powyżej lista „gorących tematów” spowoduje konstruktywną dyskusję w środowisku, która umożliwi przedstawienie władzom izby szeregu postulatów.

Tylko wspólne działania mogą zapobiec postępującej deprecjacji zawodu inżyniera.

Ryszard Bugno

Poszukujemy osób na stanowiska:

Inżynier ds. odbiorów końcowych

Nr ref. 917-04

Miejsce pracy: woj. mazowieckie

Wymagania:

- wykształcenie wyższe z zakresu instalacji sanitarnych lub budowy maszyn,
- uprawnienia do kierowania robotami w zakresie instalacji sanitarnych i mechanicznych,
- kilkuletnie doświadczenie w realizacji dużych inwestycji komercyjnych (obiekty biurowe, supermarkety, centra handlowe) na podobnym stanowisku,
- doświadczenie w koordynacji pracy firm podwykonawczych na dużych inwestycjach,
- znajomość procedur odbiorów końcowych zwłaszcza pod kątem instalacji mechanicznych i sanitarnych,
- znajomość wszystkich systemów działających w Polsce (instalacje mechaniczne i elektryczne) oraz wiedza z zakresu ich integracji,
- dobra znajomość języka angielskiego,
- umiejętność szybkiej adaptacji w nowym zespole.

Inżynier ds. kosztów (instalacje sanitarne)

Nr ref. 877-04

Miejsce pracy: woj. mazowieckie

Wymagania:

- wykształcenie wyższe w zakresie inżynierii sanitarnej,
- co najmniej 3-letnie doświadczenie na budowie na podobnym stanowisku w ramach kontraktów międzynarodowych (preferowane przy realizacji obiektów biurowych, centrów handlowych, multiplexów),
- doświadczenie w kalkulacji kosztów i wycenie robót sanitarnych,
- komunikatywna znajomość języka angielskiego.

Osoby zainteresowane powyższymi stanowiskami pracy prosimy o wypełnienie ankiety na stronie internetowej: www.bdi.com.pl oraz o przesłanie cv w języku angielskim z listą zrealizowanych projektów.

Bank Danych o Inżynierach

tel./fax (0-22) 824-05-11, 824-05-12

**Al. Jerozolimskie 133 lokal 42
02-304 Warszawa**

**e-mail: biuro@bdi.com.pl
<http://www.bdi.com.pl>**

PRACA!

Informujemy, że na stronie internetowej naszej Izby (www.lod.piib.org.pl) umieściliśmy zakładkę „Praca”, w której zamieszczamy nadsyłane do biura ŁOIIB oferty pracy.

Nie jest to forma pośrednictwa pracy, a jedynie sposób przekazania informacji o bieżących potrzebach naszego środowiska.

Ogłoszenia tu zamieszczane mają charakter bezpłatny.

Poszukujemy osób na stanowiska:

KIEROWNIK BUDOWY

Nr ref. MC/KBUD/04/04

Miejsce pracy: Sochaczew, potem inne budowy w promieniu 250 km wokół Łodzi

oraz

SPECJALISTA DS. WSPÓŁPRACY Z KONTRAHENTAMI

Nr ref. APS/SUIMCONT/04/04

Miejsce pracy: cała Polska

Szczegółowe wymagania wobec kandydatów dostępne są na stronie internetowej ŁOIIB (www.lod.piib.org.pl).

Osoby zainteresowane prosimy o przesłanie ofert (CV, list motywacyjny) wraz z numerem referencyjnym na adres:

Creyf's Polska

ul. Piotrkowska 111

90-425 Łódź

tel. 634-87-69; fax 639-82-04

e-mail: [magdalena.malolepsza@creyfs.pl](mailto:magdalen.malolepsza@creyfs.pl)

Informacje o składkach

W celu odebrania pierwszego zaświadczenia trzeba stawić się osobiście (lub dać komuś swoje pisemne pełnomocnictwo) z dowodem osobistym i z dowodami wpłat:

- 150 zł (za 6 miesięcy) lub 300 zł (za 12 miesięcy) na Łódzką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa,
- 160 zł (za 12 miesięcy) – w tym jest 100 zł na ubezpieczenie OC i 60 zł na Krajową Izbę Inżynierów Budownictwa.

Poniżej umieściliśmy wzór blankietu wpłat na Łódzką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa. **UWAGA! Uległ zmianie numer konta.**

Na podany na blankiecie numer konta należy wpłacić składkę członkowską w wysokości **150 lub 300 zł**.

Termin ważności zaświadczenia uzależniony jest od wysokości składki wpłacanej na konto Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa:

**150 zł – zaświadczenie ważne 6 miesięcy,
300 zł – zaświadczenie ważne 12 miesięcy.**

UWAGA! Ważność zaświadczenia liczy się od pierwszego dnia miesiąca, w którym dana osoba została wpisana na listę członków Izby na mocy uchwały Rady ŁOIIB lub jej Prezydium.

Na przykład, jeśli dana osoba została wpisana na listę członków ŁOIIB 5 listopada 2003 r. i opłaciła składkę na ŁOIIB w wysokości 150 zł, to otrzymuje zaświadczenie ważne 6 miesięcy, tj. od 1 listopada 2003 r. do 30 kwietnia 2004 r.

Gdy kończy się termin ważności zaświadczenia, należy najpóźniej na 15 dni przed jego upływem (w celu usprawnienia pracy biura prosimy jednak o dokonywanie wpłat **z wyprzedzeniem 30-dniowym**) wpłacić składkę na Łódzką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa (odpo-

UWAGA!

Członkowie naszej Izby, którzy otrzymali przypomnienie informujące, że nie opłacali składek członkowskich przez 6 miesięcy, proszeni są o **niezwłoczne** uiszczenie zaległych opłat. W przeciwnym wypadku zostaną zawieszani w prawach członka Izby zgodnie z art. 42 ust. 3 pkt. 3 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. Nr 5, poz. 42 z późn. zm.) oraz § 2 pkt. 3 Regulaminu przy ustaniu, zawieszeniu lub wznowieniu członkostwa w PIIB.

wiednio 150 lub 300 zł) i 160 zł na konto KIIB w przypadku gdy upłynęło 12 miesięcy od poprzedniej wpłaty na ubezpieczenie i KIIB.

Wtedy otrzymuje się kolejne zaświadczenie, ważne odpowiednio 6 lub 12 miesięcy (w zależności od tego, czy wpłacono 150 czy 300 zł).

Kolejne zaświadczenie po upływie ww. opłat biuro ŁOIIB wysyła członkowi listem poleconym.

UWAGA! Podajemy aktualny numer konta bankowego ŁOIIB:

81 1440 1231 0000 0000 0222 7622

Wpłaty adresowane na poprzedni numer będą przekazywane na konto ŁOIIB jeszcze do 30 czerwca br.

Polecenie przelewu / wpłata gotówkowa * niepotrzebne skreślić	nazwa odbiorcy		Ł O D Z K A O K R Ę G . I Z B A I N Ż . B U D .																													
	nazwa odbiorcy cd.		P L . K O M U N Y P A R Y S K I E J 5 A																													
	I.k.		nr rachunku odbiorcy																													
			8 1 1 4 4 0 1 2 3 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 2 2 2 7 6 2 2																													
			WP*		waluta		PLN																								kwota	
			nr rachunku zleceniodawcy (przelew) / kwota słownie (wpłata)																													
			nazwa zleceniodawcy																													
			nazwa zleceniodawcy cd.																													
			tytułem		S K Ł A D K A Z A O K R E S :																											
			tytułem cd.		N R E W . C Z Ł O N K A																											
		pieczęć, data i podpis(y) zleceniodawcy																														
		Opłata:																														

odcinek dla banku zleceniodawcy